

2025

АПРИЛ - ЈУН

Св. 101. Бр. 2.

Библијске лекције

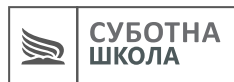


ДРУГИ ДЕО

Јеванђеље по Јовану

Добри Пастир нежно води
и штити своје стадо.

Садржај:



1. Исус — Хлеб живота	5
2. Криза у Галилеји	10
3. Исус на празнику сеница	15
4. Нико није говорио као овај човек	20
5. „Ни ја те не осуђујем“	26
6. Исус — светлост света	31
7. Светлост – одражавана или одбачена?	36
8. Исус и Аврам	41
9. Исус и слепи човек	46
10. Суочавање са духовним слепилом	52
11. Исус — добри Пастир	57
12. Исус и Лазар	62
13. Васкрсење и живот	67

БИБЛИЈСКЕ ЛЕКЦИЈЕ представљају програм свакодневног тематског проучавања Речи Божје, заснованог само на Библији и Духу пророштва, без икаквих додатних коментара. Питања су формулисана тако да омогућавају директан и сажет одговор. Речи у загради () додате су понегде ради јаснијег схватања контекста и течнијег читања. Веома је препоручљиво даље проучавање датих тема уз помоћ цитираних дела.

Издавач:	Seventh Day Adventist Reform Movement General Conference, Sabbath School Department, Hollins Road, Roanoke, Virginia 24019-5048, USA
За Србију:	Унија Реформног Покрета Адвентиста седмог дана Моравска 8 - Неимар 11000 Београд
Тел/Факс:	(011) 2430-947
е-маил	unita2@EUnet.rs
Internet:	http://www.reformnipoekretasd.com
Библијски превод:	Biblija: Даничић-Караџић
Превод са енглеског:	Стеван Тодоровић
Одговорни уредник:	Татјана Лукић
Штампа:	Eurodream, Нова Пазова

Предговор:

Јеванђеље по Јовану написано је нешто касније од остала три (такозвана „синоптичка“) јеванђеља, али и даље у оквиру првог века нове ере. У 19. веку, критичари Библије покушали су да докажу да је Јеванђеље по Јовану написано после 150. године нове ере, оспоравајући тиме ауторство апостолу Јовану. Критичари су такође тврдили да се у овом јеванђељу одражавају одређене идеје гностичке филозофије, те да зато оно није могло бити написано пре него што је гностицизам постао озбиљна претња вери. (Гностицизам је био филозофски и религијски систем који је успоставила рана секта, тврдећи да је знање, а не вера, кључ спасења.) Такве изопачене тврдње давно су оповргнуте.

Напротив, научни докази потврђују постојање четвртог јеванђеља и чињеницу да је оно било високо цењено већ 115. године. Један такав доказ јесте и проналазак малог парчета папируса, на коме су били записани стихови из Јеванђеља по Јовану (поглавље 16, стихови 31-33.37.38), познатог као Рајлендсов папирус, обично обележаван ознаком П52, за кога је утврђено да датира из 125. године нове ере. Овај фрагмент, пронађен у Египту почетком другог века, сматра се недвосмисленим доказом да је четврто јеванђеље било широко распрострањено у овом раном времену. Чувени теолог Новог завета, Адолф Дајсман, потврђује:

„Мноштво хипотеза о касном пореклу Јеванђеља по Јовану брзо ће увенути, попут биљака у стакленику. У Рајлендсовом папирусу имамо одређен документовани доказ да је Јеванђеље по Јовану не само постојало у првој половини другог века, него и да су његове копије већ стигле до Египта. Јеванђеље је стога сигурно постојало и много раније.“ – *Deutsche Allgemeine Zeitung, Dec. 3, 1935.*

Јеванђеље по Јовану није само послужило сврси у време раних хришћана; оно је кроз векове и у најразличитијим околностима Христовим следбеницима доносило духовно вођство, помоћ и охрабрење.

Господ „има светлост која је за нас нова, али то је драгоцену стару светлост која треба да сија из Речи истине. Ми имамо само одбљеске зрака светлости који још треба да нам стигну. Светлост коју нам је Господ већ дао не користимо у потпуности, стога не примамо још већу светлост; не ходимо у светлости која нас је већ обасјала.

„Ми се називамо народом који држи заповести, али не схватамо невероватну ширину далекосежних начела Божјег закона; не увиђамо његову свету природу. Многи који за себе тврде да су учитељи истине немају праву слику о томе шта раде док подучавају Божји закон, јер не поседују живу спознају Господа Исуса Христа.“ – *Одабране поруке 1, 385.*

Нека нам наставак проучавања овог јеванђеља помогне да боље упознамо Исуса!

Одсек Генералне Конференције за Суботну школу

Дар прве суботе

Субота, 5. април 2025.



За реконструкцију цркве у Прохоровки, Русија

Русија је по површини највећа земља света, простирући се на 17.125.191 км² а у њој живи 147 милиона становника. Људи из преко 180 различитих нација насељавају ову огромну територију и испољавају различита верска уверења. Најбројнији су руски православци (14,1%), затим припадници осталих хришћанских религија (6,3%), ислама (6,5%), неопгани и тенгристи (1,2%), будисти (1,2%), формални хришћани (25,2%), атеисти (13%) и остали који не исповедају ниједну веру.

Од оснивања РПАСД, вест је на овим просторима напредовала под врло тешким околностима. Многи верници морали су претрпети жестока прогонства – а неки су и својом смрћу посведочили за распетог и васкрслог Спаситеља.

Крајем деведесетих година прошлог века, један библијски радник са својом супругом преселио се у централни део Русије како би развио мисионско дело. Као резултат њиховог труда и молитава, организована је група верника. Коначно, они су 2006. године пронашли једну малу кућу на парчету земље у Прохоровки, урбаног административног центра дистрикта Прохоровски у белгородској области – пољопривредној зони где се узгајају житарице, шећерна репа, сунцокрет и воће, поред реке Псел, југоисточно од града Курска, великог налазишта гвожђа.

Јасно смо видели Божју руку на делу када је на чудесан начин отклонио многе препреке и благословио куповину ове куће. Дело у овој регији наставило је да се шири и убрзо је та кућа постала премала за све оне који су долазили да славе Бога. Пре неколико година добили смо одобрење власти за изградњу нових просторија и почели смо са градњом молитвеног дома. Браћа су донирала средства и тешко су радила, али нам је за завршетак овог пројекта потребна и великодушна помоћ људи који љубе Бога широм света. Привођење овог пројекта крају даће нам прилику да дело јеванђеља проширимо и на суседне регије, као светионик који шири последњу вест спасења. Нека Бог благослови свакога ко је спреман да допринесе успешном ширењу садашње истине у овом делу света!

Ваша браћа и сестре из цркве у Прохоровки и Руске уније

Исус — Хлеб живота

„А Исус им рече: Ја сам хлеб живота: Који мени долази неће огладнети, и који мене верује неће никад ожеднети.“ – Јован 6:35.

Предлажемо да прочитате: : *Мисли с Горе благослова, 34-37.*

„Ми узимамо тело Христово кад се вером ослонимо на Њега као на свог личног Спаситеља.“ – *Коментари библијских текстова, 550.*

1. СЛАВОЉУБИВА РЕВНОСТ

Нед. 30. март

а. Након чуда са хлебовима, какво убеђење су почели да гаје многи људи? Јован 6:14. Шта су они били жељни да ураде? Јован 6:15 (први део).

„То уверење је постајало све јаче у току целог дана. Тај завршни чин био је јемство да се међу њима налази дуго очекивани Избавитељ. Надање људи постајало је све јаче и јаче. То је онај који ће од Јудеје начинити рај на земљи, земљу у којој тече млеко и мед. Он може задовољити сваку жељу. Може срушити силу омрзнутих Римљана. Може ослободити Јудеју и Јерусалим. Може исцелити војнике рањене у бици. Може снабдевати војску храном. Може покорити народе и подарити Израиљу дуго жељено царство.

„У свом одушевљењу народ је био спреман да Га одмах крунише за цара. Они су увидели да се Он не труди да привуче на себе пажњу и не допушта да Му се указују почести. У томе се Он битно разликовао од свештеника и поглавара, па су се стога бојали да никад неће тражити своје право на Давидов престо. Пошто су се међусобно посаветовали, они су се сагласили да Га силом узму и прогласе за израиљског цара. Ученици су се сложили са масом изјављујући да је Давидов престо законито наслеђе њиховог Учитеља. Скромност Христова је узрок – говорили су они – што Он одбија такву част. Народ треба да уздиже свог Избавитеља. Дрски свештеници и поглавари треба да буду приморани да указују почаст Ономе који је дошао за одевен божанским ауторитетом.“ – *Жеља векова, 359, 360.*

а. Шта је Исус учинио како би спречио народ и ученике да остваре своје планове и поставе га на земаљски престо? Јован 6:15.

„(Народ и ученици) су журно обављали припреме да изврше свој план, али је Исус видео шта се спрема и схватио оно што они нису могли да схвате – какав ће бити резултат таквог подухвата. Чак су и у том тренутку свештеници и поглавари тражили Његов живот. Они су Га оптуживали да народ одваја од њих. Ако би народ покушао да Га подигне на престо дошло би до насиља и побуне, а дело успостављања духовног царства било би ометено. Ти покушаји се морају сузбити без одлагања. Исус је позвао своје ученике и наредио им да одмах уђу у лађу и врате се у Капернаум, препуштајући Њему да отпусти народ.

„Никад дотад није им изгледало толико немогућно да испуне једно Христово наређење. Ученици су одавно очекивали да се у народу појави покрет који ће Исуса подићи на престо. Они нису могли поднети помисао да из читавог тог одушевљења неће произаћи ништа. Масе које су се биле сакупиле ради празновања Пасхе желеле су да виде новог пророка. Његовим присталицама је то изгледала повољна прилика да свог љубљеног Учитеља поставе на престо Израиља. У жару те нове тежње њима је било тешко да оду сами и да Исуса оставе на пустој обали. Они су се бунили против тога, али им је Исус сад говорио са ауторитетом са каквим им се никад раније није обраћао. Они су знали да би њихово даље противљење било бескорисно па су ћутећи кренули ка пучини.“ – Жеља векова, 360.

б. Дан након чуда, шта је мноштво учинило? Јован 6:22-25.

„Чудо са хлебовима рашчуло се надалеко и народ је следећег јутра врло рано нагрнуо у Витсаиду да види Исуса. Људи су долазили у великом броју копном и морем. Они што су се незадовољни разишли претходне ноћи вратили су се очекујући да ће Га још увек ту затећи, јер није било никаквог чамца којим би могао прећи на другу страну. Али су Га узалуд тражили и многи су се вратили у Капернаум још увек тражећи Га.

„У међувремену, Он је дошао у Генисарет после одсуства од само једног дана. Чим се рашчуло да је Он стигао, људи 'оптрчавши сав онај крај, почеше на одрима доносити болеснике где су чули да је Он' (Марко 6:55).“ – Жеља векова, 366, 367.

а. Коју искрену, али пажљиво изговорену поруку је Исус упутио мноштву? Јован 6:26,27.

„Исус није задовољио њихову радозналост. Он је тужно рекао: ‘Не тражите ме што чудеса видесте, него што једосте хлеба и наситисте се.’ Нису Га тражили ни из какве поштовања достојне побуде, него зато што су се надали да ће, повезујући се с Њим, стећи нове земаљске користи. Спаситељ им је рекао: ‘Старајте се не за јело које пролази, него за јело које остаје за вечни живот.’ Немојте, рекао је Он, тражити само материјалне користи. Ваш главни труд не треба да буде посвећен бризи за овај садашњи живот, него тражите духовну храну, ону мудрост која ће вас одвести у вечни живот.” – *Жеља векова*, 368.

б. Које питање су Јевреји упутили Исусу по питању Божјих дела? Јован 6:28. Објасни одговор који им је Господ дао. Јован 6:29.

„За тренутак се пробудило интересовање слушаалаца. Они су узвикивали: ‘Шта ћемо чинити да радимо дела Божија?’ Они су улагали многе и мучне напоре да би се препоручили Богу и били су спремни да чују свако ново упутство да би стекли још веће заслуге. Њихово питање је значило: Шта треба да чинимо да бисмо заслужили небо? Каква је цена коју треба да платимо да бисмо стекли вечни живот?

„‘Одговори Исус и рече им: Ово је дело Божије да верујете оног кога Он посла.’ Цена неба је сам Исус; а ући се може једино вером у ‘јагње Божије које узме на се грехе света’ (Јован 1:29).” – *Жеља векова*, 368.

„Покајање је окретање од себе ка Христу; а када примимо Христа тако да вером Он може да живи свој живот у нама, тада ће се видети и добра дела.” – *Мисли с Горе благослова*, 112.

„Нека Господ помогне свом народу да види како је озбиљан рад који треба извршити у овом погледу... И у дому, и у скупштини, и у свету он мора радити на делу Христовом. Он неће оставити своје верне да раде сами. Анђели ће бити њихови помагачи. И Христос је њихов помагач.” – 8. *Сведочанство*, 19.

а. Какав знак су Јевреји тражили и коју историјску чињеницу су поменули? Јован 6:30,31. Како им је Исус говорио о небеском хлебу? Јован 6:32,33.

„Јевреји су Мојсију одавали признање као ономе који је дао ману, одајући хвалу оруђу и губећи из вида Онога који је био Дародавац. Њихови очеви су гунђали против Мојсија и сумњали су у његову божанску мисију и оспоравали је. Сад истим духом потомство одбацује Онога који им је донео вест Божију. Тада им рече Исус: Заиста, заиста вам кажем: Мојсије не даде вама хлеб с неба.’ Дародавац, Онај који је дао ману налазио се међу њима. Сам Христос је водио Јевреје кроз пустињу и свакодневно их хранио хлебом са неба. Та храна је била симбол истинског небеског хлеба. Животворни Дух који истиче из бескрајног обиља Божјег јесте права мана.” – Жеља векова, 369.

б. Размишљајући само о природном, физичком хлебу, који захтев су они изнели – и шта им је Господ објаснио? Јован 6:34-36.

„Стилска фигура коју је Христос употребио била је позната Јеврејима. У надахнућу Светог Духа Мојсије је рекао: ‘Човек не живи о самом хлебу него о свему што излази из уста Господњих’ (5. Мојсијева 8:3). А пророк Јеремија је написао: ‘Кад се нађоше речи Твоје, поједох их, и реч Твоја би ми радост и весеље срцу мом’ (Јеремија 15:16). И сами рабини су имали пословицу која каже да јести хлеб у духовном смислу значи проучавати закон и чинити добра дела. И често се говорило да ће приликом Месијиног доласка читав Израил изобилувати. Учење пророка је јасно објашњавало дубоку духовну поуку чуда са хлебовима. Христос се трудио да ту поруку објасни својим слушаоцима у зборници. Да су они разумели Свето писмо, они би разумели Његове речи кад је рекао: ‘Ја сам хлеб живота.’ Још уочи тог дана је велико мноштво исцрпљених и уморних људи било нахрањено хлебом који је Он дао. Као што им је тај хлеб дао телесну снагу и освежење, тако су од Христа могли добити духовну снагу за вечни живот.” – Жеља векова, 369, 370.

а. Која два блиско повезана обећања су дата онима који се поистовећују са Христом – и на који начин то доноси наду сваком грешнику? Јован 6:37-40.

„Сви који Га приме у вери, рекао је (Исус), имаће живот вечни. Нико не може бити изгубљен.“ – *Жеља векова*, 370.

„Не слушај дошаптавање непријатеља који те наговара да не приђеш Христу све док се не поправиш, док не будеш потпуно добар да би те Бог могао примити. Ако на то будеш чекао, нећеш никада доћи. Кад сотона указује на твоје прљаве хаљине, понови Христово обећање: 'Који долази к мени нећу га истерати напоље' (Јован 6:37). Реци непријатељу да крв Исуса Христа може да очисти човека од сваког греха. Моли се као Давид у своје време: 'Покропи ме исопом, и очистићу се; умиј ме, и бићу бељи од снега' (Псалам 51:7).

„Устани и пођи своме оцу. Он ће ти изаћи у сусрет док си још далеко. Ако ти у покајању учиниш само један корак да би Му се приближио, Он ће пожурити да те пригрли рукама бескрајне љубави. Његово ухо је отворено за сваки вапај покајничке душе. Већ и сама прва помисао у чежњи душе за Богом Њему је позната. Никада није изречена ниједна молитва, ма колико дрхтавим и несигурним гласом, ни проливена ниједна суза, ма колико скривена од људи; још никада није било ниједне искрене жеље за Божјом заштитом, а да Дух Божји није то покренуо и пошао у сусрет скрушеном срцу. Чак и пре изговорене молитве, и пре вапаја срца, милост Христова подстиче сваку благодат која може благотворно да делује на људску душу.“ – *Христове очигледне поуке*, 173, 174.

б. Шта су неверни Јевреји гунђали и које обећање је Исус поновио онима који су Га веровали? Јован 6:41-51.

ПИТАЊА ЗА РАЗМИШЉАЊЕ:

Пет, 4. апр

1. Након чуда са хлебовима, шта су Христови следбеници планирали да учине?
2. Опиши главни интерес мноштва које је пратило Исуса.
3. Објасни Исусове речи из Јована 6:29.
4. Којом илустрацијом се Исус послужио да опише извор духовног живота?
5. На који начин су јеврејске вође испољиле своје предрасуде према Христу?

Криза у Галилеји

„А Исус им рече: Заиста, заиста вам кажем: ако не једете тело Сина човечијег и не пијете крв Његову, нећете имати живот у себи.“ – Јован 6:53.

Предлажемо да прочитате: 5. Сведочанство, 541-577.

„Животворна је вера само она вера која истину прихвата срцем, упијајући је као здрав организам примљену храну и поистовећује се с њом све док она не постане саставни део верниковог бића и покретачка сила његовог живота и деловања.“ – 5. Сведочанство, 544.

1. ЖИВОТ У ХРИСТОВОМ ТЕЛУ И КРВИ

Нед, 6. апр

а. Какав утицај су Христове речи имале на верске вође? Јован 6:52. Шта им је Он објаснио по питању свог тела и крви? Јован 6:53-55.

„Тада су рабини љутито повикали: 'Како може овај дати нама тело своје да једемо?' Они су се претварали да Његове речи схватају у оном буквалном смислу као што је учинио Никодим кад је упитао: 'Како се може човек родити кад је стар?' (Јован 3:4). Они су у ствари донекле схватили смисао Исусових речи, али нису хтели то признати. Изврћући Његове речи, они су се надали да ће изазвати нерасположење народа против Њега.“ – Жеља векова, 372.

б. Шта заправо значи јести тело и пити крв Сина Божјег? Јован 6:56,57; 1. Јованова 3:24; 5:12.

„Јести Христово тело и пити Његову крв значи примити Га као личног Спаситеља, веровати да Он прашта наше грехе и да смо ми савршени у Њему. Схватајући Његову љубав, размишљајући о њој, напајајући се њоме, ми постајемо учесници у Његовој природи. Оно што је храна телу – то Христос мора бити души.“ – Жеља векова, 373.

а. Којим додатним објашњењем је Христос недвосмислено растумачио значење својих речи? Јован 6:63.

„Храна нам није од користи ако је не једемо, ако не постане саставни део нашег бића. Тако нам Христос није ни од какве користи ако Га не примимо као свог личног Спаситеља. Теоријско знање нам неће бити ни од какве користи. Морамо се хранити Њиме, примити Га у своје срце, тако да Његов живот постане наш живот. Морамо стално примати Његову љубав и Његову милост.” – *Жеља векова*, 373.

„Живот Христов, који даје живот свету, налази се у Његовој речи. Својом речју Исус је исцељивао болесне и изгонио ђаволе. Својом речју утишао је море и подизао из мртвих, и народ је био сведок да је Његова реч имала силу. Он је говорио реч Божју, као што је говорио кроз све пророке и учитеље из Старог завета. Цела Библија је усредсређена на Њега и Он је желео да веру својих следбеника управи на ту реч. Кад Његово видљиво присуство нестане, реч мора бити извор њихове снаге. Као њихов Учитељ, и они морају живети ‘о свакој речи која излази из уста Божјих’ (Матеј 4:4).

„Као што свој телесни живот одржавамо помоћу хране, тако се наш духовни живот одржава помоћу речи Божје. И свака душа за себе мора примати живот из речи Божје. Као што сами морамо јести да бисмо примили снагу, тако сами морамо примити реч. Не можемо је добити посредством неког другог. Морамо пажљиво проучавати Библију, молећи се Богу да нам Светим Духом помогне да разумемо Његову реч. Треба да узмемо један стих и да усредсредимо мисли трудећи се да пронађемо смисао који је Бог за нас ставио у дотични стих. Треба да о том смислу размишљамо толико да он постане наша сопствена мисао и да сазнамо ‘шта говори Господ.’” – *Жеља векова*, 374.

б. Како пророк Јеремија описује ово искуство? Јеремија 15:16.

„Ако се у вери и молитви чврсто позивамо на Божја обећања, видећемо како нас Он радо спасава и избавља у свакој невољи... Обећања и захтеве Божје речи и сами морамо да прихватимо. Морамо се хранити том речју, живом речју која представља тело и крв Сина Божјег. Јести Његово тело и пити Његову крв значи вером примити Његова духовна својства.” – *6. Сведочанство*, 49.

а. Какву кризу су Христове речи изазвале међу ЊеговСим ученицима – и на који начин то представља упозорење и за нас данас? Јован 6:60,61,65,66.

„Проба је била сувише тешка. Нестало је одушевљења оних који су до малопре покушавали да Га силом прогласе за цара. Они су говорили да је та беседа у зборници отворила њихове очи. Сад су се отрезнили. По њиховом мишљењу, Његове речи су представљале очигледно признање да Он није Месија и да се никаква земаљска награда не може постићи на основу везе с Њим. Њима је Његова чудотворна моћ веома добро дошла; желели су да буду ослобођени болести и патњи, али нису хтели да се прилагоде Његовом самопожртвованом животу. Није им било нимало стало до тајанственог духовног царства о коме је Он говорио. Они неискрени, себични који су Га тражили, сад Га више нису желели. Кад није хтео да употреби своју силу и утицај да би издејствовао њихово ослобођење од Римљана, они нису хтели да имају више ништа заједничко с Њим...

„Помоћу речи истине плева је била одвојена од пшенице. Многи су се удаљили од Исуса јер су били сувише ташти и самопоуздани да би примили укор, сувише су волели овај свет да би прихватили живот испуњен смерношћу. Многи данас исто тако поступају. Душе се и данас стављају на пробу онако као што је то било са тим ученицима у капернаумској зборници. Кад се истина открије њиховом уму и срцу, они увиђају да њихов живот није у складу са вољом Божјом. Они увиђају да је потребно да се потпуно измене, али нису вољни да се приме дела самоодрицања. Зато постају срдити кад се њихови греси открију. Они одлазе увређени, као што су седамдесеторица напустила Христа гунђајући: 'Ово је тврда беседа! Ко је може слушати?'“ – *Жеља векова, 375, 376.*

б. Након што су Га ти ученици оставили, шта је Исус упитао дванаесторицу? Јован 6:67. Како и ми данас можемо поновити Петров мудри одговор? Јован 6:68,69.

„Кроз све добре и лоше извештаје, кроз сву таму и противљење сотониних оруђа, продиру зраци Сунца Правде откривајући зло, сузбијајући грех и оживљујући дух кротких и понизних. 'Господе, коме ћемо ићи? Ти имаш речи вечног живота.'“ – *Сведочанства за проповеднике, 254.*

а. Шта уопштено можемо рећи о онима који напусте Христа? 1. Јованова 2:19. Који разочаравајући положај су заузели незадовољни ученици?

„Кад су се ти незадовољни ученици удаљили од Христа, њима је завладао другачији дух. Нису више налазили ништа привлачно у Ономе који их је раније толико привлачио. Они су потражили Његове непријатеље, јер су се слагали са њиховим духом и делом. Они су извртали Његове речи, изопачавали Његове изјаве и оспоравали Његове побуде. Своје држање су поткрепљивали тиме што су сакупљали све што се могло употребити против Њега и Његовог дела. Ти лажни гласови су изазвали такво негодовање да је Његов живот био у опасности.“ – Жеља векова, 377.

б. Шта се догађа са телесно (световно) усмереним слушаоцима? Римљанима 16:17,18.

„Похвала и ласкање били би угодни њиховим ушима, али истина им није била пријатна, нису могли да је слушају. Док се око Христа сакупљало мноштво народа, и док Му је маса коју је нахранио тријумфално клицала, и њихови гласови су се снажно чули у хвали. Али кад је Дух Божји открио њихов грех и позвао их да га се одрекну, они су окренули леђа истини и више нису ишли за Исусом.“ – Жеља векова, 376, 377.

с. Осим оних који су напустили Исуса, ко се још у свом срцу ујединио са Његовим непријатељима, и како се испољила та његова половична приврженост? Јован 6:70,71.

„Христова проповед у вези с хлебом живота, одржана у капернаумској зборници, била је преломна тачка у Јудиној историји... Схватио је да Исус не нуди земаљске него духовне благодати. Сматрајући се веома далековидим, закључио је да Исус никада неће доћи до части и да исто тако неће моћи да обезбеди високе положаје ни својим следбеницима. Стога је одлучио да се за Христа не веже толико присно да се не би могао одвојити од Њега. Одлучио је да пази како ће се развијати ток догађаја. Тако је и чинио.

„Од тог времена давао је израза сумњама које су код ученика стварале пометњу. Понављајући доказе које су књижевници и фарисеји износили против Христа, често је изазивао препирке, неугодна осећања и зле мисли. Све мале и велике невоље и незгоде, тешкоће и привидне сметње напретку јеванђеља Јуда је тумачио као доказ против његове истинитости.“ – Жеља векова, 698.

а. Опиши карактерне црте које је гајио Јуда. Јован 12:4-6; Приче 3:32.

„(Јуда) је истицао из светих списа такве текстове који нису имали никакве везе с истинама које је Христос приказивао. Ови текстови, издвојени од целине свог контекста, стварали су код ученика забуну и повећавали су малодушност којој су ионако стално били склони. Међутим, Јуда је све ово тако радио да је остављао утисак савесног човека.” – *Жеља векова*, 698, 699.

б. Које обећање се често потврђује у нашем верском искуству – чак и у случајевима попут ове кризе у Галилеји? Римљанима 8:28.

„Кад је Исус изговорио истину која прокушава и због које Га је оставило тако много ученика, знао је какав ће бити резултат Његових речи, али је хтео да изврши једну дужност милости. Предвиђао је да ће у часу искушења сваки од Његових љубљених ученика бити стављен на страшну пробу. Његова агонија у Гетсиманском врту, издајство, суђење и распеће представљаће за њих најстрашније кушање. Да није дошла претходна проба, у друштву ученика би се нашли многи људи који су им се прикључили само из себичних побуда. И када Господа буду осудили у судници, када Му се буде ругала гомила која Му је некад клицала, кад сви буду викали: ‘Распни Га!’ – када се буду разочарали у свом славољубљу, ти себичњаци би, одричући се своје верности Исусу, нанели ученицима још један горак и тежак бол, поред туге и разочарања у њиховим најомиљенијим надама. У том часу мрака би пример оних који Га остављају могао повући и друге за собом. Зато је Исус изазвао ову кризу још док је својим личним присуством могао оснажити веру својих истинских следбеника.” – *Жеља векова*, 378, 379.

ПИТАЊА ЗА РАЗМИШЉАЊЕ:**Пет, 11. апр**

1. Како ми треба да „једемо тело Сина човечјег и пијемо Његову крв“?
2. Шта значи гледати на Исуса?
3. Зашто су неке људе увредиле Христове речи?
4. Шта су они након тога учинили и на који начин то представља упозорење за нас?
5. Опиши духовно стање Јуде након овог догађаја, и какав је био његов утицај.

Исус на празнику сеница

„И чуђаху се науци Његовој; јер Његова беседа беше силна.“ – Лука 4:32.

Предлажемо да прочитате: *Мисли с Горе благослова, 48-52.*

„Исус је знао за чиме душе чезну. Сјај, богатство и почести не могу задовољити душу. ‘Ко је жедан нека дође к мени.’ Богати и сиромашни, моћни и скромни – сви су подједнако добродошли. Он обећава да ће олакшати терет душе, да ће утешити онога ко тугује и да ће улили наду ономе ко очајава.“ – *Жеља векова, 439.*

1. ИСУСОВ ЖИВОТ У ДОМУ

Нед, 13. апр

а. Са којим озбиљним изазовом се Исус суочио у свом дому? Јован 7:5.

„Још у најранијим годинама Исус је почео сам да изграђује свој карактер; чак ни поштовање и љубав према родитељима нису Га могли одвојити од пута послушности према речи Божјој. ‘Писано је’ – то је био разлог који је Он давао за сваки поступак који се разликовао од породичних обичаја. Међутим, рабини су својим утицајем загорчавали Његов живот. Још у свом детињству је морао стећи тешко искуство ћутања и стрпљиве истрајности.

„Његова браћа – како су се називали Јосифови синови – стала су на страну рабина. Они су тврдили да се традиције морају одржавати, пошто су то прописи Божји. Они су чак више ценили људске одредбе од речи Божје и било им је веома непријатно Његово јасно схватање, које је правило разлику између лажи и истине. Његово строго поковање закону Божјем они су осуђивали као тврдоглавост. Били су изненађени знањем и мудрошћу које је испољио одговарајући рабинима. Знали су да није добио образовање од учених људи, али су морали увидети да је Он њима био учитељ. Схватили су да је Његово образовање узвишеније од њиховог. Међутим, нису увиђали да је Он имао приступ дрвету живота – извору знања који они нису познавали.“ – *Жеља векова, 68.*

а. Шта су Исусу предложила Његова браћа у ишчекивању годишњег празника сеница? Јован 7:3,4.

„(Христова) браћа су сматрала да греши што се отуђује од великих и учених људи у народу. Сматрали су да ти људи морају бити у праву и да Исус греши што им се супротставља. Али су били сведоци Његовог беспрекорног живота и Његова дела су оставила дубок утисак на њих, иако се нису сматрали Његовим ученицима. Његова популарност у Галилеји је годила њиховој сујети, те су прижељкивали да Он пружи такав доказ своје силе који ће фарисеје приморати да увиде истинитост Његових тврдњи о себи. А шта ако је Он заиста Месија, цар Израиља! Они су поносно гајили у себи ову мисао.

„Толико им је било стало до тога да су наваљивали на Христа да пође у Јерусалим. 'Изиђи одавде' – говорили су они, 'и иди у Јудеју, да и ученици Твоји виде дела која чиниш; јер нико не чини ништа тајно, а сам тражи да је познат. Ако то чиниш јави себе свету.' Оно 'ако' изражавало је сумњу и неверовање. Приписивали су Му кукавичлук и неодлучност. Ако је знао да је Месија, чему та чудна повученост и неактивност? Ако је стварно имао такву силу, зашто да не оде храбро у Јерусалим и ту докаже своје тврђење? Зашто да не изврши у Јерусалиму она чудесна дела о којима се причало по Галилеји? Немој се скривати у забаченим крајевима и вршити силна дела за добро неких сељака и рибара. Покажи се у престоници, осигурај подршку свештеника и поглавара, уједини народ и успостави ново царство.”

– Жеља векова, 434, 435.

б. Објасни проблем са којим су се увек суочавали кротки људи. Псалм 86:14.

„(Исусова браћа) су ово говорила из себичних побуда, које се тако често виде у срцима оних који воле да се истакну. Тај дух је био владајући дух овог света. Било им је криво што је Христос, уместо да тежи за земаљским царством, рекао за себе да је хлеб живота. Били су незадовољни а и разочарани што су Га напустили многи и од Његових ученика. Сами су Га напустили да би избегли крст и признање онога што су откривала Његова дела – да је послан од Бога.” – Жеља векова, 435.

а. Који супротстављени ставови су се појавили о Исусу? Јован 7:11,12.

„Из Јерусалима се вест о Христовим чудима раширила свуда где су живели Јевреји; мада већ много месеци није учествовао на светковинама, интересовање за Њега није никако опадало. Многи су из свих крајева света дошли на празник сеница надајући се да ће Га видети. На почетку празника многи су се распитивали за Њега. Фарисеји и поглавари су очекивали да ће доћи и надали су се да ће им се пружити прилика да Га осуде. Узнемирено су питали: 'Где је Он?', али нико није знао. Све је заокупљала мисао о Њему. Из страха од свештеника и поглавара нико није смео истицати своје убеђење да је Он Месија, али се свуда тихо и озбиљно расправљало о Њему. Многи су Га бранили као Божјег посланика, док су Га други осуђивали као обмањивача.“ – *Жеља векова, 436.*

б. На који начин је Исус утишао супротстављена мишљења о Њему? Јован 7:14-18; Лука 4:32.

„Усред светковине, када је узбуђење због Њега достигло врхунац, Он је изненада, у присуству мноштва људи, ушао у предворје храма. Пошто није присуствовао од почетка, говорило се да се не сме појавити пред свештеницима и поглаварима и сви су били изненађени Његовом појавом. Сви гласови ућуташе. Сви су се дивили Његовој достојанствености и храбрости да се појави међу моћним непријатељима који су тежили да Га униште.

„Стојећи тако у центру пажње сакупљеног народа, Исус им се обратио као што ниједан човек никад није учинио. Његове речи су показале такво познавање закона и институција Израиља, жртвених обреда и учења пророка које је далеко надмашивало знање свештеника и рабина. Срушио је баријере празног формализма и традиција. Изгледало је као да пред Њим леже отворени догађаји будућег живота. Говорио је о земаљском и небеском, о људском и божанском као човек који је видео Невидљивог, са неприкосновеним ауторитетом. Његове речи су биле савршено јасне и убедљиве, и народ је, као у Капернауму, био изненађен Његовим учењем, 'јер Његова беседа беше силна'...

„Сви су се чудили Његовом познавању закона и пророчанстава.“ – *Жеља векова, 436, 437.*

а. Шта је Исус приметио код рабина и које питање им је упутио? Јован 7:19.

„Исус је рабинима дао доказ о свом божанству тиме што им је показао да зна шта се крије у њиховим срцима. Радећи Му о глави још од дана кад је исцелио болесника у Витезди кршили су баш онај закон који су се претварали да бране. Исус је рекао: 'Не даде ли Мојсије вама закон и нико од вас не живи по закону? Зашто тражите да Ме убијете?'" – Жеља векова, 441.

б. У свом одговору Христу, за шта су Га рабини оптужили и како им је Он на то одговорио? Јован 7:20-23.

„Христос се није освртао на те увреде (да је зао дух подстрекач Његових чудесних дела). Он је желео да докаже да је исцељење у Витезди било у складу са наменом суботе и са тумачењем које сами Јевреји дају закону. Он је рекао: 'Мојсије вам даде да се обрезујете... и у суботу обрезујете човека.' Према закону, свако дете мора бити обрезано осмог дана. Ако би тај дан био субота, обред се ипак морао извршити. Колико је тек више у складу са духом закона кад 'свега човека исцелих у суботу!'" – Жеља векова, 441.

с. Објасни шири значај следећег Христовог упозорења. Јован 7:24

„Поглавари су ућутали, а у народу су многи узвикнули: 'Није ли то онај ког траже да убију? И гле, како говори слободно и ништа му не веле: Да не дознаше наши кнезови да је он заиста Христос?'" – Жеља векова, 442.

„(Христос) не гледа на спољашњи изглед; Он не суди онако како човек суди. Он човека не вреднује по његовом звању, таленту, васпитању или положају. 'На кога ћу погледати?' – пита Он. 'На невољног и на оног ко је скрушеног духа и ко дрхће од моје речи.'" – *The Signs of the Times*, October 21, 1897.

5. БОЖАНСКИ СУД НАСУПРОТ ЉУДСКОМ

Чет, 17. апр

а. Како Свето писмо описује ментално стање друштва у овом свету – често слично оном у стара времена, а нарочито данас? Исаија 59:14,15.

„Представници зла се удружују и учвршћују своје снаге. Они се јачају за последњу велику кризу. Ускоро ће се догодити велике промене у свету и последњи догађаји ће се нагло развијати...

„Непријатељ је успео да изврне правду и људско срце испуни жељом за себичним добитком... Вапаји напаћеног човечанства дижу се и до Бога, док људи свим могућим средствима угњетавања и изнуђивања нагомилавају огромна богатства.“ – 9. Сведочанство, 5, 6.

б. Усред превирања и немира, како можемо веровати Божјим путевима? Исаија 55:8,9.

„Иако ум смртника није у стању да проникне у тајне Свемогућега и да потпуно схвати Његове намере, ипак најчешће због разних заблуда и немарности са своје стране људи тако нејасно схватају поруке неба. Није ретка појава да су појмови народа, па чак и Божјих слугу, тако замагљени људским назорима, традицијама и лажним учењем, да су у стању да само делимично схвате величину и дубину онога што им Он у својој речи открива.“ – Велика борба, 311.

„Божји идеал за Његову децу је узвишенији него што га и највиша људска мисао може схватити. Он нам је у свом светом закону дао препис свог карактера.“ – 8. Сведочанство, 70.

ПИТАЊА ЗА РАЗМИШЉАЊЕ:

Пет, 18. апр

1. Опиши домаће окружење у коме је Христос одрастао.
2. На који начин се држање Христове браће често и данас понавља?
3. Која опречна мишљења су кружила о Исусу?
4. Објасни дух који су рабини испољили према Исусу.
5. Опиши велику супротност између Божјих и људских путева.

Нико није говорио као овај човек

„А слуге одговорише: Никад човек није тако говорио као овај човек.“ – Јован 7:46.

Предлажемо да прочитате: *Сведочанства за проповеднике, 463-469.*

„Схватање и оцена истине, рекао је Он, не зависе толико од разума, колико од срца. Душа мора примити истину, јер истина захтева покорвање воље.“ – *Жеља векова, 440.*

1. ИНТЕРЕСОВАЊЕ НАРОДА ЗА ИСУСА

Нед, 20. апр

а. Видевши и чувши Исуса како отворено проповеда, какво питање су неки Јевреји поставили? Јован 7:25,26.

„Међу Христовим слушаоцима налазили су се многи становници Јерусалима којима су биле познате завере поглавара против Њега, и они су осетили да их к Њему привлачи нека неоодољива сила. Наметало им се уверење да је Он Син Божји.“ – *Жеља векова, 442.*

б. На који начин је сотона деловао на поглаваре и у њима изазвао сумњу? Јован 7:27.

„Сотона је био спреман да подстакне сумње, а пут за то су припремили њихови сопствени погрешни појмови о Месији и Његовом доласку. Било је опште веровање да ће се Христос родити у Витлејему, али да ће после извесног времена нестати и да приликом Његове поновне појаве нико неће знати откуда је дошао. Није био мали број оних који су сматрали да Месија неће имати никакве природне односе са човечанством. И пошто Исус Назарећанин није одговарао распрострањеном схватању о слави Месије, многи су се поводили за тврђењем: 'Али овог знамо откуда је; а Христос кад дође, нико неће знати откуда је.'“ – *Жеља векова, 442.*

а. Прочитавши мисли својих сумњичавих слушаца, шта им је Исус рекао? Јован 7:28.

„Док су се они тако колебали између сумње и вере, Исус је прочитао њихове мисли и одговорио им: 'И мене познајете и знате откуда сам; и сам од себе не дођох, него има Истинити који ме посла, ког ви не знате.' Они су тврдили да знају каквог ће порекла Христос бити, али у ствари о томе нису имали ни појма. Да су живели у складу са вољом Божјом, они би познали Његовог Сина кад је иступио пред њих." – Жеља векова, 442.

б. Будући да нису имали аргумената да оповргну Исуса, на који начин су јеврејске вође покушале да Га ућуткају? Јован 7:30 (први део). Зашто Га заправо нису могли ухапсити? Јован 7:30 (последњи део).

„Речи су биле тако јасне да су их морали разумети. Очигледно је тиме поновљено тврђење које је изнео у присуству Високог савета много месеци пре тога, кад је рекао да је Син Божји. Као што су онда смерали Његову смрт, поглавари су и сад покушавали да Га ухвате, али их је спречила једна невидљива сила, која им је говорила: 'Довде ћеш долазити, а даље нећеш.'" – Жеља векова, 442.

с. На који начин су многи испољили своју веру у Исуса и шта су поглавари планирали да ураде након што су препознали да је народ наклоњен Исусу? Јован 7:31,32.

„Фарисејски поглавари, који су пажљиво пратили ток догађаја, запазили су у маси изразе наклоности. Они су брзо отишли код првосвештеника и тражили да се Христос ухапси. Али су намеравали да учине то кад буде сам, не усуђујући се да Га ухвате у присуству народа." – Жеља векова, 442, 443.

а. Којом дивном илустрацијом се Исус послужио последњег дана празника како би понудио утеху душама које су биле оптерећене грехом? Јован 7:37,38.

„Срце које прима реч Божју није извор воде који пресушује, нити порушени кладенац који нема воде. Оно је као планинска река напајана од непресушних извора чија хладна, свежа вода жубори око стења, крепећи уморне, жедне и посустале. Оно личи на реку која стално тече, и у свом току постаје све дубља и шира, док се на крају њена вода не разлије по читавој земљи. То је река која весело тече и оставља за собом дарове зеленила и богатог рода. Трава на њеним обалама је свежије зелена, дрвеће има богатије круне, а и цвећа је много више. За време летње суше, кад се сва земља исуши и оголи, једна зелена линија обележава ток реке.

„Тако је и са истинским дететом Божјим. Религија Христова се открива као животворна свемоћна сила, као жива, делотворна, духовна енергија. Ако се срце отвори и прими небеску силу истине и љубави, ова начела ће потећи као река у пустињи и створити зеленило тамо где сада влада суша и пустош.“ – *Жеља векова, 157.*

„Свакоме ‘ко је жедан’ наде, спокоја и ослобођења од грешних склоности Христос каже: ‘Нека дође к мени и пије’ (Јован 7:37).“ – *Здравље и срећа, 155.*

б. Како овај позив треба дубље разумети? Јован 7:39.

„Христос је у јеванђељу изложио начела истине. У Његовом учењу можемо се напајати чистом водом која тече од Божјег престола.“ – 8. *Сведочанство, 334.*

„Оно што нама недостаје је жива религија. Један једноставан верник који има правилну представу о својој дужности, чија је душа стално повезана с Богом и који је пун ревности за Христа, може да шири веома далекосежан утицај на добро. Он се напаја не на неком плитком и замућеном рукавцу, него на чистом и дубоком изворишту истине – на самом њеном врелу; и зато он може да уноси нов дух и животворну снагу у Заједницу. Док се спољашњи притисак све више повећава, Бог жели да своју Заједницу оживи светим и озбиљним истинама у које као народ верујемо. Свети Дух са неба, делујући у синовима и кћерима Божјим, савладаће и највеће препреке и подићи заставу насупрот непријатељу. Бог има у резерви велике победе за свој народ који љуби истину и држи Његове заповести.“ – 5. *Сведочанство, 549, 550.*

а. Као резултат Христове напомене о води живота, шта су многи закључили – и зашто? Јован 7:40 (упореди са 5. Мојсијева 18:15).

б. Док је неким а ова перспектива донела наду, како су реаговали други? Јован 7:41-44.

с. Које наређење су слуге добиле од својих поглавара? Јован 7:45. Зашто они нису могли да ухапсе Исуса? Јован 7:46.

„Последњег дана празника вратили су се без Исуса службеници које су свештеници послали да Га ухапсе. Свештеници су љутито запитали: 'Зашто га не доведосте?', а ови одговорише: 'Никад човек није тако говорио као овај човек.'

„Чак су и њихова окорела срца била ганута Његовим речима. Док је говорио у предворју храма, они су Му се приближили да би чули нешто што би могли употребити против Њега. Али су слушајући заборавили на задатак с којим су били послати. Стајали су као опчињени људи. Христос се открио њиховој души. Видели су оно што свештеници и поглавари не би могли видети – људску природу обасјану славом божанства.“ – *Жеља векова, 444.*

„Да би сликовито приказао божанску истину, (Христос) се служио свакодневним појавама из природе које су њима биле познате. Тако је тле срца било припремљено да прими добро семе. Настојао је да Његови слушаоци осете како Он своје интересе поистовећује с њиховим интересима, како се Он у свом срцу сусреће с њима и дели њихове радости и туге. У исто време они су у Њему видели испољавање такве силе и савршенства што је далеко превазилазило способности и врлине њихових најугледнијих рабина. Христово учење одликовало се једноставношћу, достојанством и силом која им је до тада била потпуно непозната, тако да су и против своје воље морали да признају: 'Никад човек није тако говорио као овај човек.' Народ Га је радо слушао; али свештеници и поглавари – који су сами изневерили поверење које им је било указано као чуварима истине – мрзели су Га управо зато што је својим врлинама одвратио масе од њих да иду за Светлошћу живота. Под њиховим утицајем, Јевреји као народ нису препознали Христов божански карактер и одбацили су Га као Спаситеља.“ – 5. Сведочанство, 699, 700.

а. Како су свештенички поглавари и фарисеји укорили слуге? Јован 7:47-49.

б. Опиши разговор који је уследио са Никодимом, откривајући његово сазревање након ноћног разговора са Исусом, записаног у трећем поглављу Јовановог јеванђеља. Јован 7:50-52.

„(Никодим) је сакрио истину у своје срце и за три године је било врло мало видљивих плодова. Међутим, иако није јавно признао Христа, Никодим је у већу Синедриона више пута осујетио намере свештеника да Га убију.” – *Дела апостола*, 76.

„Поуке које је Христос пружио Никодиму (током његове ноћне посете у трећем поглављу Јовановог јеванђеља) нису биле дате узалуд. Осведочење се учврстило у његовом уму, и он је у срцу прихватио Христа. После свог разговора са Спаситељем, он је усрдно претраживао свете списе Старог завета и препознао истину стављену у праве оквире јеванђеља.

„Питање које је Никодим поставио било је веома мудро, и да они који су председавали у Синедриону нису били обманути од непријатеља, они би ту примедбу прихватили. Они су, међутим, били толико пуни предрасуда да ниједан аргумент у корист Исуса Назарећанина, ма колико убедљив био, није за њих имао никакве тежине ни вредности. Одговор на Никодимово тако логично питање био је: ‘Ниси ли и ти из Галилеје? Разгледај и види да пророк из Галилеје не долази.’

„Верујући да је Христос дошао из Галилеје, свештеници и поглавари су били обманути као што је сотона и желео да буду. Неки између њих, који су знали да је он рођен у Витлејему, ћутали су, да лаж не би изгубила своју силу.” – *Коментари библијских текстова*, 552.

ПИТАЊА ЗА РАЗМИШЉАЊЕ:

Пет, 25. апр

1. Зашто је Исус привлачио пажњу и поштовање народа?
2. На који начин су јеврејске вође упорно истрајавале у својим напорима да зауставе Исуса?
3. Који јавни позив је Исус упутио последњег дана празника?
4. Објасни велику полемику и резултат који је она произвела.
5. Размишљајући о људима које познајем, чега треба да се сетим о Никодиму?

Дар прве суботе

Субота, 3. мај 2025.



За светске мисије

И данас одзвања порука за сва времена:

„Дух мисионства заиста треба да оживи у нашим редовима. Сваки члан Заједнице треба озбиљно да размишља о томе како да потпомогне напредовање дела Божјег и у домаћим и у страним мисијама. Учињен је једва хиљадити део онога што треба да се учини на пољу мисионства. Своје раднике Бог позива да у раду за Њега освајају нове територије. Има богатих поља која чекају на напорно залагање верних радника. Божји анђели спремно чекају да сарађују са сваким чланом Заједнице који жели да несебично ради за свога Учитеља.

„Христова Заједница на земљи организована је управо у мисионске сврхе и Господ жели да сви њени припадници изналазе путеве и средства помоћу којих ће сви – велики и мали, богати и сиромашни – моћи да чују вест истине. Нису сви позвани да лично раде у страним пољима; али својим молитвама и својим прилозима сви могу да потпомогну тај мисионарски подухват.

„Један амерички послован човек, који је био усрдан хришћанин, у разговору с једним својим пријатељем, напоменуо му је да сваког дана двадесет и четири сата ради за Христа. 'У свим својим пословним односима', каже он, 'трудим се да прикажем свога Учитеља. Кад год ми се укаже прилика, трудим се да и друге придобијем за Њега. Тако целог дана радим за Христа. А ноћу, док спавам, човек којег ја издржавам ради за Њега у Кини.'

„У објашњењу је додао: 'У својој младости одлучио сам да као мисионар одем у незнабожачке земље. Али после очеве смрти морао сам преузети његове послове да бих могао издржавати породицу. Сада, пошто лично нисам могао да одем, ја тамо издржавам једног мисионара. Мој радник живи и ради у једном граду у провинцији Кине. И тако, чак и кад спавам, радим за Христа посредством свог представника.'" – 6. Сведочанство, 29.

Сада је, више него икада раније, време да кроз светске мисије улажемо у небеску банку. Касније нам неће бити ништа лакше, а можда ће тада бити прекасно. Душе пропадају без Христа и садашње истине, а Господ нам је поверио драгоцену светлост коју треба да однесемо целом свету.

Молимо вас да великодушно приложите ваше дарове, и нека Господ обилно благослови и вас и ваш дар. Хвала вам!

Ваша браћа из Генералне конференције, Одсека за суботну школу

„Ни ја те не осуђујем“

„Ни ја те не осуђујем, иди, и одселе више не греши.“ – Јован 8:11 (последњи део).

Предлажемо да прочитате: 2. Сведочанство, 77-81.

„Хришћанска љубав нерадо кори, брзо уочава покајање, спремна је да опрости, да охрабри, да изведе залуталог на стазу светости и да га упуту њоме.“ – Жеља векова, 449.

1. ЗАМКА ЗА ИСУСА

Нед, 27. апр

а. Док је Исус поучавао у храму, шта су књижевници и фарисеји учинили? Јован 8:2,3.

„(Христос) је убрзо био прекинут. Пришла му је једна група фарисеја и књижевника, вукући за собом једну уплашену жену коју су оштрим и љутитим гласовима оптуживали да је прекршила седму заповест.“ – Жеља векова, 445.

б. Испољавајући наизглед велико поштовање према закону, које питање су фарисеји упутили Христу и која је била њихова права намера? Јован 8:4-6 (први део).

„Њихово тобожње поштовање прикривало је добро скован план за Његову пропаст. Хтели су да искористе ову прилику да издејствују Његову осуду, пошто би им се, ма каква била Његова одлука, пружио повод да Га оптуже. Ако ослободи жену, могли би Га оптужити да презире Мојсијев закон. Ако би рекао да је заслужила смрт, могли би Га оптужити Римљанима да присваја себи власт која само њима припада.“ – Жеља векова, 446.

а. Како је Исус одговорио на лажи фарисеја? Јован 8:6 (последњи део).

„Исус је један тренутак посматрао тај приказ – жртву која је дрхтала у срамоти, великодостојнике окрутна лица, лишене сваког људског милосрђа. Његов савршено чисти дух устукну пред тим приказом. Знао је зашто су довели жену пред Њега. Читао је срце и познавао карактер и историју свих који су ту стајали пред Њим. Ови називи-чувари правде су сами навели своју жртву на грех да би тако поставили замку Исусу. Не показујући никаквог знака да је чуо њихово питање, Исус се саже, не гледајући на њих, и поче да пише по прабини.“ – *Жеља векова*, 446.

б. Како је Исус показао оптужитељима да ни они сами нису без греха и шта су тада они учинили? Јован 8:7-9.

„Тужитељи су били поражени. Сад, пошто су са њих биле скинуте хаљине лажне светости, стајали су криви и осуђени у присуству Савршене Чистоте. Дрхтали су да се пред мноштвом не открије скривена неправда њиховог живота, те се удаљише један по један, погнутих глава и оборених погледа, остављајући своју жртву са Спаситељем пуним сажаљења и самилости.“ – *Жеља векова*, 447, 448.

с. Уопштено говорећи, шта сви ми треба да научимо из речи које је Исус упутио тужитељима? Лука 6:42.

„Има људи који пренагљено покушавају да реформишу све оно што сматрају погрешним. Они мисле да би њих требало поставити на место оних који су починили извесне грешке. Они потцењивачки обезвређују све што су ти радници постигли док су други само посматрали и критиковали. Својим поступцима они говоре: 'Ја сам у стању да преузем на себе велике одговорности. Дело би под мојим руковођењем успешније напредовало.' Таквима који мисле да јако добро знају како се у раду може избећи свака грешка, наложено ми је да кажем: 'Не судите да вам се не суди' (Матеј 7:1). Ви бисте можда избегли грешке у неком погледу, али сте зато у другом склони дубоком застрањивању које се веома тешко лечи и које би унело велику забуну и пометњу у дело. Те би грешке за дело биле далеко штетније од оних које су починили они које осуђујете.“ – 7. *Сведочанство*, 245.

а. Које питање је Исус упутио жени након што су њени тужитељи отишли? Како је начин на који се он понео у овој ситуацији утицао на њен живот? Јован 8:10,11.

„Жена је стајала пред Исусом у самртном страху. Његове речи: ‘Који је међу вама без греха нека најпре баци камен на њу’ звучале су јој као смртна пресуда. Она се није усудила да своје очи подигне Спаситељевом лицу, него је ћутећи очекивала своју судбину. Запрепашћена је гледала како њени тужитељи узнемирени и без речи одлазе; тада до њеног уха допреше ове дивне речи наде: ‘Ни ја те не осуђујем, иди и одселе више не греши.’ Њено се срце растапало, и паднувши к ногама Исусовим, она јецајући у захвалној љубави и уз горке сузе признаде своје грехе.

„Ово је за њу био почетак једног новог живота, живота Богу посвећеног, у чистоти и миру. Подигнувши ову душу која је била тако дубоко пала, Исус је учинио веће чудо него кад је исцељивао болеснике од најстрашнијих телесних болести. Он је излечио ову душу од болести која би је одвела у вечну пропаст. Ова жена покајница постала је једна од најоданијих Његових следбеница. Са самопожртвовањем, љубављу и оданошћу, трудила се да покаже захвалност за ову велику милост опроштаја. За ову заблуделу жену свет је имао само презир и осуду, али безгрешни Спаситељ је имао самилости према њеној слабости и пружи јој руку помоћи. Док су је лицемерни фарисеји осудили, Исус јој рече: ‘Иди и одселе више не греши.’” – *Здравље и срећа, 66, 67.*

„Давањем опроштаја овој жени и охрабривши је да живи једним бољим животом, Исусов карактер зрачи лепотом савршене правде. Он не оправдава грех нити умањује осећање кривице, али не тежи да осуди, него да спасе. Свет је имао само презир и осуду за ту заблуделу жену; али Исус јој је пружио утеху и наду.” – *Жеља векова, 448.*

б. Опиши ефекат Христове спасоносне милости. Лука 7:37-40,47,48.

„Исус познаје околности сваке душе. Што је већи грешников дуг, утолико му је више потребан Спаситељ. Његово срце пуно божанске љубави и самилости најдубље се приклања управо онима који су готово без наде ухваћени у замку непријатеља. Листу помиловања и враћања првобитних права роду људском Он је потписао сопственом крвљу.” – *Здравље и срећа, 67.*

а. Шта треба да буде одлика нашег држања, нарочито у односима са ближњима и на који начин је то једино могуће? 2. Коринћанима 1:3-5.

„Утицај околности на верско искуство душе готово је безначајан. Дух који гајимо даје обележје свим нашим поступцима. Човек који је у миру с Богом и својим ближњима не може да буде несрећан. Завист и зла нагађања не налазе места у његовом срцу; мржња ту не може да постоји. Срце које је у хармонији с Богом уздиже се изнад неугодности и тешкоћа овога живота.“ – 5. *Сведочанство*, 461.

„Невоље су научиле Исуса да обавља службу утешитеља. У свакој људској тузи и Он је тужан; 'јер у чему пострада и искушан би у ономе може помоћи и онима који се искушавају' (Исаија 63:9; Јеврејима 2:18). Свака душа која је ступила у зајединцу Његових мука има предност да учествује у овој служби.“ – *Мисли с Горе благослова*, 29.

б. Опиши јединствену наду и привилегију коју имамо идући Христовим стопама. 2. Коринћанима 1:6,7.

„Ако не осећате да је част учествовати у Христовом страдању, ако у души не осећате никакав терет за душе којима прети пропаст, ако се нећете жртвовати да бисте одвојили средства за дело које се мора обавити, онда за вас неће бити места у царству Божјем. Морамо учествовати с Христом у Његовим патњама и на сваком кораку се угледати на Његово самоодрицање.“ – 9. *Сведочанство*, 104.

с. Опиши врлину која је најпотребнија онима који верују у троструку анђeosку вест. 1. Коринћанима 13:13,4-8.

„Особине које су најнеопходније и које највише треба да се негују у народу који држи Божје заповести јесу стрпљење, дуго подношење, мир и љубав. Када нестане љубави неизбежно се појављује ненадокнадив губитак.“ – 6. *Сведочанство*, 368.

а. Како ће се прави верници понашати ако други хришћанин падне у грех – насупрот ономе што лажни верници често чине? Галатима 6:1-3; Римљанима 15:1-3.

„Имајмо на уму да дело духовне обнове представља наш задатак. Тај циљ није могуће остварити у духу охолости, чиновнички и на заповеднички начин. Немојте својим понашањем да говорите: 'Ја имам ауторитет и хоћу да га применим', немојте заблуделог обасипати бујицом оптужби и окривљавања. Настој да заблуделог исправиш 'духом кротости, чувајући себе да и ти не будеш искушан.' У међусобним односима са својом браћом у вери не смемо поступати тако да се они осећају одбаченима, не гурајмо их у обесхрабреност и очајање, говорећи: 'Разочарали сте ме и нећу се више трудити да вам помажем.' Онај који се уздиже у својој уображености, сматрајући се веома мудрим и јаким у сваком погледу, а није наклоњен потлаченима, уцвељенима и онима који чезну за олакшањем, испољава на тај начин фарисејски дух и умотава се у хаљине своје самозване достојанствености; он се захваљује Богу што није као остали људи, верује да је његово понашање заслужно похвале и да је исувише јак да би могао подлећи искушењима. Али 'ко мисли да је шта, а није ништа, умом вара себе' (Галатима 6:3).“ – 6. Сведочанство, 369.

„Човек који окреће свој поглед од заблуделих и пушта их да и даље падају све ниже није Христов следбеник. Они који обично предњаче у оптуживању других и ревнују у њиховом кажњавању често су грешнији од њих у свом животу. Људи мрзе грешника, али љубе грех. Христос мрзи грех, али љуби грешника. То ће бити дух свих оних који иду за Њим. Хришћанска љубав нерадо кори, брзо уочава покајање, спремна је да опрости, да охрабри, да изведе залуталог на стазу светости и да га упуту њоме.“ – Жеља векова, 448, 449.

ПИТАЊА ЗА РАЗМИШЉАЊЕ:**Пет, 2. мај**

1. Објасни какву замку су књижевници и фарисеји припремили за Исуса.
2. Како су лицемерни Јевреји испољавали привидно поштовање према закону?
3. Шта су Јевреји тужитељи морали да признају о себи?
4. Опиши наду указану заблуделој и малтретираној жени.
5. Како могу постати сличнији Исусу у понашању према заблуделим душама?

Исус, светлост света

„Исус им, пак, опет рече: Ја сам видело свету: ко иде за мном неће ходити по тами, него ће имати видело живота.” – Јован 8:12.

Предлажемо да прочитате: 1. Сведочанство, 366-369.

„Као што месец и звезде нашег сунчевог система одражавају сунчеву светлост, тако и велики мислиоци, уколико је њихово учење правилно, одражавају зраке Сунца Правде. Свака искра мисли, сваки блесак интелекта потичу од Светлости света.” – *Васпитање*, 11, 12.

1. СЕЋАЊЕ НА СТВАРАЊЕ

Нед, 4. мај

а. Шта је Бог створио првог дана стварања? 1. Мојсијева 1:3-5.

„На почетку уз реч стварања светлост је заблистала из таме.” – *Жеља векова*, 451.

б. Ко је био присутан приликом стварања света – не као обичан посматрач, већ као активни учесник? 1. Мојсијева 1:1,2; Јован 1:1,2; Колошанима 1:16.

„На почетку се Бог открио у свим делима стварања. Христос је разапео небеса и поставио темеље земљи... Он је испунио земљу лепотом и ваздух песмом. И на свим делима стварања на земљи, у ваздуху и на небу, Он је исписао вест љубави Очево.” – *Жеља векова*, 8.

„Рука која одржава светове у простору, рука која држи у срећеном поретку и неуморној активности све по целом Божјем свемиру, то је рука која је била за нас прикована на крст.” – *Васпитање*, 119.

а. На који начин су синови Израиљеви били вођени кроз пустињу? 2. Мојсијева 13:21,22. Објасни присуство обавијено у стуб од облака и стуб од огња. 2. Мојсијева 13:21 (први део); 1. Коринћанима 10:1-4.

„Кад год се Бог приказивао своме народу, светлост је била симбол Његовог присуства. На почетку уз реч стварања светлост је заблистала из таме. Светлост је била обавијена стубом облака по дану, а стубом пламена по ноћи, и тај стуб је водио велике војске Израиљеве.“ – *Жеља векова, 451.*

б. Шта је записано о Христовом присуству међу Израиљцима у пустињи и какву заштиту је Бог обећао свом народу? Псалам 105:39; Исаија 4:5,6.

„На једном од најлепших и најутешнијих места Исаијиног пророчанства говори се о стубу облака и стубу огња, чиме се приказује Божја наклоност и Његова брига за свој народ у последњој великој борби са силама зла.“ – *Патријарси и пророци, 285.*

с. Како се Христос открио на Синају и како су на то реаговали Мојсије и окупљени народ? 2. Мојсијева 19:16-18; 20:18,19; Јеврејима 12:21.

„У очима сакупљеног мноштва је изглед славе Господње на врху планине био као прождирући огањ... Знаци Јеховине присутности били су тако страшни да се народ тресао од страха и падао на лице.“ – *Патријарси и пророци, 309.*

„Тако је славно било откривање (Христове) присутности да је смртни људи нису могли поднети. Мојсије, који је уживао високу божанску наклоност, узвикује: ‘Уплашио сам се и дрхћем’ (Јеврејима 12:21). Али, Бог му је дао снаге да поднесе ову нарочиту славу и да понесе са горе њен одсјај на свом лицу, одсјај тако блистав да је народ само са прекидима могао да гледа у њега.“ – *Синови и кћери Божје, 223.*

а. На који начин је Христос објавио своје присуство у шатору од састанка? 2. Мојсијева 40:34,35.

„Израиљци су у масама журили и са интересовањем тражили да виде свету грађевину. Док су се они са задовољством дивили призору, стуб од облака се наднео над светињу, спустио се на њу и потпуно је обавио. 'И напуни се шатор славе Господње.' То је било откривење Божјег величанства, те за извесно време ни сам Мојсије није могао да уђе у светињу. Дубоко узбуђени, Израиљци су посматрали знак који им је сведочио да је дело њихових руку било прихваћено. Ниједан глас није се чуо као израз радости. Сви су били обузети свечаним страхопоштовањем. Радост њиховог срца нашла је излива у сузама радосницама и они су тихо шапутали речи усрдне захвалности Богу што се спустио да настава међу њима.“ – *Патријарси и пророци*, 359.

„Над престолом милости је био свети облак славе, испољавање Божјег присуства, а преко херувима је Бог објављивао своју вољу. Из тог облака су божанске поруке понекад биле саопштаване првосвештенику. Понекад би зрак светлости падао на десног анђела и тим потврђивао да је Бог задовољан. Сенка на левом анђелу показивала је Божје негодовање или одбацивање.“ – *Патријарси и пророци*, 358.

б. Шта се догодило касније, приликом посвећења храма? 2. Дневника 7:1.

„Највеличанственија светиња начињена је према узору који је Господ показао Мојсију на гори, а касније приказао и Давиду. Земаљска светиња начињена је налик на небеску. Поред херувима који су стајали на поклопцу ковчега, Соломун је дао да се начине још два анђела већих размера који су стајали сваки на једној страни ковчега, представљајући небеске анђеле који будно бдију над Божјим законом. Лепоту и сјај овог светог места није могуће описати. Ту су, као и у светињи, свештеници са највећим страхопоштовањем доносили свети ковчег и стављали га испод крила величанствених херувима који су стајали на поду.

„Хор певача одабраних за свету службу уздизао је своје гласове у славу Бога, а мелодије њихових гласова биле су праћене разноврсним музичким инструментима. И док су гласови хвале и славе одзвањали храмом и широм Јерусалима, облак славе Божје је испунио дом, као што је некада испунио шатор од састанка у пустињи. 'А кад свештеници изиђоше из светиње, облак напуни дом Господњи, те не могаху свештеници стајати да служе од облака; јер се славе Господње напуни дом Господњи.'" – *Spiritual Gifts*, 4a, 113, 114.

а. Која Христова порука из Јована 8:12 нам доноси величанствену наду?

„Образовани теолози нису разумели ову истину, нити су је они објављивали. Да су били верни стражари, и да су марљиво и са молитвом истраживали свете списе, они би знали које је доба ноћи, пророчанства би им открила догађаје који су се управо збивали. Али они нису тако поступали, и порука је поверена понизнијим људима... Они који окрећу лице од светлости коју им Бог пружа, или пропусте да је траже и цене док им је на дохвату, биће остављени у тами.“ – *Велика борба, 282.*

„Господ је обезбедио све што је потребно како бисмо стекли богато, обилно и радосно искуство. Јован пише о Христу, говорећи: ‘У Њој беше живот, и живот беше видело људима.’ Живот је удружен са светлошћу, и ако немамо никакве светлости од Сунца Праведности, немамо ни живота у Христу. Али, ова светлост је осигурана свакој души, и једино ако се повучемо од ње, тама може да нас обузме. Исус каже: ‘Ко иде за мношвом неће ходити по тами, него ће имати видело живота.’ У свету око нас не може бити живота без светлости. Када би нам сунце ускратило своје зраке, сав биљни и животињски свет, све би дошло крају. То илуструје чињеницу да ни ми не можемо имати духовног живота уколико се не изложимо зрацима Сунца Праведности. Кад бисмо расцветали биљку ставили у мрачну собу, она би ускоро увенула и умрла; тако и ми можемо имати духовни живот, а ипак га изгубити боравањем у атмосфери сумње и мрака.“ – *Синови и кћери Божје, 279.*

б. Коју сигурност добијамо када се окренемо Христу? 2. Коринћанима 3:18.

„И као што се цвет окреће према сунцу да му оно својим блиставим зрацима помогне у постизању лепоте и склада, тако се и Христови следбеници морају окренути Сунцу Правде да би их обасјала небеска светлост, усавршавајући њихов карактер, дајући им дубоко и трајно искуство у ономе што је Божје. Својом снагом не можемо ни да замислимо какви нам се благослови стављају на дохват руке преко Христа ако своје људске напоре ујединимо са божанском милошћу.“ – *Синови и кћери Божје, 24.*

„Ко год искрена срца тежи да врши Божју вољу и да живи према светлости која му је већ дата, примиће још већу светлост; таквој души биће послата звезда небеског сјаја да је упуту у сваку истину.“ – *Велика борба, 282.*

а. Како можемо бити уздигнути Павловим надахнутим записом о Светлости света? 2. Коринћанима 4:6.

„Нека вам душу испуне величанствене представе о Богу. Нека ваш живот невидљивим нитима буде нераскидиво повезан са животом Христовим. Онај ко је у почетку заповедио да из таме заблеста светлост жели да она засветли и у вашем срцу како бисте спознали славу Божју у лицу Исуса Христа. Дух Свети ће вам открити божанске истине уносећи их као животворну снагу у срце спремно да послуша. Христос ће вас довести на сам праг Свемогућег. Моћи ћете да угледате славу иза завесе и да другима откривате савршенство Онога који свагда живи да се може молити за нас.” – *Христове очигледне поуке, 119.*

„Испољавање Његове славе у нашем људском облику приближиће људима небо до те мере да ће они лепоту унутрашњег храма моћи да виде у свакој души у којој живи Спаситељ. Слава Спаситеља који живи у нама просто ће пленити и очаравати људе. И у изливима захвалности и благодарности многих који ће на тај начин бити придобијени за Бога узвратиће се слава великом Дародавцу.

„Устани, светли се, јер дође светлост твоја, и слава Господња обасја те’ (Исаија 60:1). Ова порука упућена је онима који су пошли у сусрет Христу, приказаном у овој параболи симболом женика. Христос долази у сили и слави великој. Он долази у свој слави својој и у слави Оца својега. Он долази у пратњи свих светих анђела. Док сав свет буде тонуо у мраку, у сваком стану светих видеће се блиставо светло. Они ће запазити прве зраке Његове поновне појаве. Његова слава и узвишеност блистаће беспрекорно ванземаљском светлошћу, и Христос Искупитељ биће предмет дивљења, славе и обожавања свих који Му служе. Док непокајани буду бежали од Његове присутности, Његови следбеници ће се радовати.” – *Христове очигледне поуке, 383, 384.*

ПИТАЊА ЗА РАЗМИШЉАЊЕ:**Пет, 9. мај**

1. Шта Библија учи о божанству током дела стварања?
2. Опиши како се Христос открио свом народу у пустињи.
3. Како је Христова светлост сијала у шатору од састанка и у храму?
4. Опиши како се Христос открио приликом посвећења храма.
5. На који начин се Христос открива нама и кроз нас?

Светлост – одражавана или одбачена?

„Господ је видело моје и спасење моје; кога да се бојим?“ – Псалам 27:1.

Предлажемо да прочитате: 7. Сведочанство, 19-28.

„Христос је ‘Видело... које обасјава сваког човека који долази на свет’ (Јован 1:9). Као што преко Христа свако људско биће има живот, тако преко Њега свака душа прима неки зрак божанске светлости.“ – Васпитање, 24.

1. ПРОРЕЧЕНА СВЕТЛОСТ

Нед, 11. мај

а. Како је Свети Дух најавио Исуса преко Исаије? Исаија 49:6.

б. Како је Симеун препознао Исуса када су Га довели у храм на посвећење и на какво размишљање то треба да нас наведе? Лука 2:32

„У храму у коме је Христос сад проповедао, стари Симеун је говорио о Њему као о виделу – ‘да обасја незнабошце, и славу народа Твог Израиља’ (Лука 2:32). Тим речима је на Исуса применио једно пророчанство које је Израиљу било познато. Свети Дух је преко пророка Исаије рекао: ‘Мало је да ми будеш слуга да се подигне племе Јаковљево и да се врати остатак Израиљев, него те учиних виделом народима да будеш моје спасење до крајева земаљских’ (Исаија 49:6). Према општем тумачењу, то пророчанство се односило на Месију, а кад је Исус рекао: ‘Ја сам видело свету’, народ није могао одбацили Његово тврђење да је Он Обећани.“ – *Жеља векова*, 452.

„О, какве ли поуке за нас у овом приказу чудесних збивања у Витлејему! Какав укор то представља за наше неверовање, за нашу охолост и духовну уображеност! Какво упозорење на опасност која и нама прети: да нас постојећа равнодушност не учини неспособнима да разликујемо знаке времена, и да стога и ми не упознамо дан свога похођења.“ – *Велика борба*, 283, 284.

а. Како су јеврејске вође реаговале на Христову мисију? Јован 1:11; 8:13.

„Целокупни Христов живот и учење били су непрестане поуке о понизности, добротинству, врлини и самоодрицању. То је представљало стални укор за самоправедни, строги дух који су испољавали Јевреји. Сотона је обузимао њихов дух у све већој мери, док нису подивљали на сам помен дивних Христових дела која су одвлачила пажњу народа од њих. На крају су поверовали да је Христос варалица, и сматрали су врлином сваки план помоћу којег би могли да Га се реше.“ – *Spiritual Gifts 4a, 117.*

б. Шта је Исус јасно објаснио неверним фарисејима и какав је, упркос томе, био њихов одговор? Јован 8:14-18.

„(Фарисеји) нису познавали (Христов) божански карактер и мисију јер нису претраживали пророчанства која су се односила на Месију, што је била њихова привилегија и дужност. Они нису били повезани са Богом и са небом и стога нису могли схватити дело Спаситеља света; иако су примили најубедљивији доказ да је Исус Спаситељ, ипак су одбили да отворе свој ум за разумевање. Испрва су Му се успротивили у свом срцу, одбијајући да поверују у најснажније доказе Његовог божанства, а као резултат тог одбацивања, њихова срца су постајала све тврђа све док нису постали одлучни у свом неверовању и одбијању да прихвате Христа.“ – *The Spirit of Prophecy 2, 354, 355.*

с. Какву упадљиву супротност између себе и неверних фарисеја је Исус поменуо? Јован 8:19-23.

д. Која је била фатална последица одбацивања Христа од стране јеврејских вођа? Јован 8:24; Матеј 23:38.

а. Након што су упозорени да ће умрети у својим гресима, шта су фарисеји захтевали од Исуса и зашто? Јован 8:25 (први део).

„Претварајући се да не разумеју Његове речи, они су питали: ‘Ко си ти?’ Били су решени приморати Га на јавно признање да је Он Христос. Његов спољашњи изглед и Његово дело толико су се разликовали од онога што је народ очекивао, да су Његови препредени непријатељи сматрали да ће Га народ одбацити као обмањивача ако отворено каже да је Месија.” – *Жеља векова*, 452.

б. Како им је Спаситељ одговорио – откривајући тиме своју изузетну повезаност са Оцем? Јован 8:25 (последњи део), 26-29.

„Христос није никада скренуо од верности начелима закона Божјег. Никада није учинио ништа супротно вољи свога Оца. Он је пред анђелима, људима и демонима могао изговорити речи које би у сваком другом устима биле хуљење: ‘Ја свагда чиним шта је Њему угодно’ (Јован 8:29). Његови непријатељи су га прогонили дан за даном пуне три године, трудећи се да пронађу нешто што би укаљало Његов карактер. Уз помоћ свих сила зла сотона је упорно настојао да Га савлада, али у Њему није могао да нађе ништа чиме би се могао користити. Чак су и ђаволи морали признати: ‘Ти си светац Божји.’” – *8. Сведочанство*, 224, 225.

с. Објасни Христову свакодневну повезаност са Оцем и на који начин ми треба да доживимо исто искуство. Јован 15:10; Ефесцима 2:4-6.

„Христови следбеници треба да буду онакви какав је био Он кад је примио на себе људску природу – то је Божја намера. У Његовој сили треба да живе животом чистоте и племенитости као што је Спаситељ живео.” – *8. Сведочанство*, 312.

„Спаситељев живот на земљи, иако испуњен сукобима, био је живот мира. Док су Га разјарени непријатељи стално прогонили, Он је говорио: ‘И Онај који ме посла са мношвом је. Не остави Отац мене самог; јер ја свагда чиним шта је Њему угодно’ (Јован 8:29). Никаква олуја људског или сотонског гнева није могла да поремети мир Његове савршене заједнице с Богом.” – *Мисли с Горе благослова*, 31.

а. Док је Христос фарисејима говорио продорне истине, како су Његове речи утицале на искрене слушаоце и зашто то може да охрабри и нас данас? Јован 8:30.

„Христос је знао како да се постави разумно и мирно и да осујети њихове планове да Га осуде. Речи Господње биле су попут оштрих стрела које погађају мету и рањавају срца Његових тужитеља. Сваки пут када би се Христос обраћао народу, без обзира колики био број Његових слушаалаца, Његове речи имале су спасоносни утицај на душе неких међу њима. Ниједна вест која је икада изашла из Христових усана није остала без учинка. Свака реч коју је изговорио Његовим слушаоцима донела је нову одговорност. Проповедници који свету носе последњу вест милости, који искрено и предано износе истину и ослањају се на Бога за снагу, никад не треба да страхују да ће њихови напори бити узалудни. Нико не може рећи да стрела истине није долетела до циља и пробола душе оних који је слушају. Иако ниједно људско око не може видети лет стреле истине, иако ниједно људско ухо није чуло вапај рањене душе, ипак истина тихо утире свој пут ка срцу. Бог проговара души, и у дан коначног обрачуна Божји слуга стајаће са трофејима искупљујуће милости и одаваће част Христу, коме она једино и припада. Бог, који види у тајности, јавно ће наградити оне који су објављивали истину у Његово име.“ – *The Signs of the Times*, February 6, 1896.

б. Осим проповедника, ко је још благословен одсјајивањем небеске светлости? Псалм 27:1; 147:15; Исаија 55:10,11.

„И оне који нису позвани у проповедничку службу треба охрабривати да раде за Учитеља према својим различитим способностима. Стотине људи и жена који у духовном смислу стоје беспослени могли би знатно да допринесу служби коју Бог радо прихвата. Уносећи истину у домове својих сродника, пријатеља и суседа, они могу да учине велико дело за Учитеља. Бог не гледа да ли је неко истакнута личност. Смерне и побожне хришћане Он може да употреби, чак и ако немају тако свестрано образовање као неки други. Такви могу да се посвете раду за Њега идући од куће до куће. Седећи поред огњишта – ако су смерни, обазриви и побожни – они стварним потребама породице могу да одговоре више него рукоположени проповедник.“ – 7. Сведочанство, 21.

а. Шта је Исус рекао Јеврејима који су Га прихватили? Јован 8:31,32. Насупрот томе, како су неверници пропустили да разумеју који је једини услов под којим можемо бити ослобођени греха? Јован 8:33-36.

„(Фарисеји) су били у најгорем ропству – били су запоседнути злим духом.

„Сваки човек који одбија да се покори Богу налази се под влашћу једне друге силе. Такав човек није свој господар. Он може говорити о слободи, али се у ствари налази у најгорем ропству. Он није у могућности да види лепоту истине јер је његов разум под влашћу сотоне. Иако себе обмањује да се покова наређењима сопственог разума, он се у ствари покова вољи кнеза мрака. Христос је дошао да са душа раскине окове робовања греху...

„У делу спасења нема присиљавања. Ту се не употребљава никаква спољна сила. Под утицајем Духа Божјег, човеку је остављено да слободно одлучи коме ће служити. Најузвишеније осећање слободе садржано је у промени која се догађа кад се душа потчини Христу. Одбацивање греха је акт који врши сама душа. Истина, ми се не можемо сами ослободити сотонине власти. Међутим, ако желимо да се ослободимо греха и ако, осећајући своју велику потребу, у молитви тражимо силу која је изван и изнад нас, божанска снага Светог Духа прожима тада силе наше душе, и оне се поковавају вољи, испуњавајући вољу Божју.

„Једини услов под којим је могућна човекова слобода састоји се у томе да човек постане једно са Христом. 'Истина ће вас избавити', а Христос је истина. Грех може тријумфовати само ако ослаби разум и уништи слободу душе. Потчинити се Богу значи вратити се себи самом, вратити се слави и достојанству човека. Божански закон којем треба да се поковамо је 'закон слободе' (Јаков 2:12).“ – Жеља векова, 453, 454.

ПИТАЊА ЗА РАЗМИШЉАЊЕ:**Пет, 16. мај**

1. Објасни значај речи које је Симеун изговорио о Исусу.
2. Опиши понашање књижевника и фарисеја према Христу.
3. Шта ће се десити са њиховим народом због одбацивања Христа?
4. На који начин искрене душе одговарају Христу – и тада, и данас?
5. Објасни концепт слободе у светлости јеванђеоске истине.

Исус и Аврам

„Авраам, отац ваш, био је рад да види дан мој; и виде, и обрадова се.“ – Јован 8:56.

Предлажемо да прочитате: *Христове очигледне поуке, 236-238, 291-294; Рани списи, 159-164.*

„(Аврам) се најусрдније молио да пре своје смрти угледа Месију. И жеља му се испунила.“ – *Жеља векова, 456.*

1. СИНОВИ АВРАМОВИ

Нед, 18. мај

а. Коју тврдњу су фарисеји константно понављали? Јован 8:33,39 (први део). Шта је доказ такве припадности? Јован 8:39 (последњи део),56; Римљанима 9:6-8.

„Фарисеји су тврдили да су они деца Аврамова. Исус им је рекао да то тврђење могу доказати само ако чине дела Аврамова. Права Аврамова деца би живела онако како је он живео – животом послушности према Богу. Они не би покушавали да убију Онога који је износио истине које Му је дао сам Бог. Кујући заверу против Христа, рабини нису чинили дела Аврамова. Чињеница да потичу од Аврама сама по себи нема никакве вредности. Без духовне повезаности са Аврамом, која се испољава у томе што би имали његов дух и чинили његова дела, они нису били његова деца.

„То начело је исто тако значајно за једно питање које је дуго узбуђивало хришћански свет – питање апостолског наследства. Наследно сродство са Аврамом не доказује се именом и пореклом, него истоветношћу карактера. Исто тако, апостолско наследство се не заснива на преношењу црквене власти, него на духовном сродству. Живот надахнут животом апостола, вером и истином коју су они проповедали – то је прави доказ о апостолском наследство. На тај начин људи постају наследници првих проповедника јеванђеља.“ – *Жеља векова, 454*

а. Иако су Јевреји били природни Аврамови потомци, чији синови су заправо постали када су одбацили Христа? Јован 8:41-44.

„Исус је побио тврдњу Јевреја да су деца Аврамова, рекавши: ‘Ви чините дела оца свог.’ Подсмевајући се, они су одговорили: ‘Ми нисмо рођени од блудства: једног Оца имамо, Бога.’ Ове речи су биле алузија и јасно се могло видети да они тиме циљају на околности Његовог рођења – требало је да буду стрела против Христа у присуству оних који су почињали да верују у Њега. Исус се није освртао на те подле наговештаје, него је рекао: ‘Кад би Бог био ваш Отац, љубили бисте мене; јер ја од Бога изиђох и дођох.’

„Њихове речи су сведочиле о њиховој вези с оним који је зачетник лажи и убица. ‘Ваш је отац ђаво; и сласти оца свог хоћете да чините’ – рекао је Исус; ‘он је крвник људски од почетка, и не стоји на истини; јер нема истине у њему... А мени не верујете, јер ја истину говорим’ (Јован 8:44,45). Чињеница да је Исус говорио истину, и то са сигурношћу, била је узрок што Га јеврејски вођи нису прихватили. Те самозадовољне људе је истина вређала. Истина је открила сву величину заблуде, осуђивала је њихово учење и њихов живот и зато није била добродошла. Више су волели да затворе своје очи пред истином него да скрушено признају да су били у заблуди. Нису љубили истину. Нису је желели, иако је била истина.” – *Жеља векова*, 454, 455.

б. Шта нас чини Аврамовом децом и како су јеврејске вође показале да нису били права Аврамова деца? Галатима 3:6-9; Јован 8:40.

„‘Јер не примисте дух ропства, опет да се бојите; него примисте Дух посиначки, којим вичемо: Ава, Оче!’ Дух ропства се рађа из тежње и настојања да се живи у складу са законском религијом, настојећи да се захтеви закона испуне сопственом снагом. За нас постоји нада само ако аврамовски завет – који је у ствари завет милости – прихватимо вером у Христа Исуса. Јеванђеље откривено Авраму, кроз које је он имао наду, исто је јеванђеље које се данас проповеда нама и које нам улива наду. Аврам је вером очекивао Исуса, који је и за њега и за нас био Зачетник и Свршитељ наше вере.” – *The Youth's Instructor*, September 22, 1892.

а. На које питање о Исусовом неокаљаном карактеру Његови непријатељи нису могли да одговоре? Јован 8:46 (први део).

„У свом животу на овој земљи, Христос је развио савршен карактер, показао је савршену послушност заповестима свога Оца. Иако је дошао на свет у људском облику, постао подложен закону, открио људима да носи њихове болести, њихове туге и њихову кривицу, Он није постао грешник! Пред фарисејима је могао да каже: 'Који ме од вас кори за грех?' Ниједна мрља греха није се нашла на Њему. Стајао је пред светом као неокаљано Јагње Божје." – *Синови и кћери Божје*, 23.

„Исус је живео по закону пред очима неба, пред очима светова који нису пали и пред очима грешних људи. Пред анђелима, демонима и људима изговорио је речи које Му нико није могао оспорити, а које би из сваких других уста биле богохуљење: 'Ја свагда чиним шта је Њему угодно.'" – *Жеља векова*, 455

б. Осим онога што је Исус изговорио као Син човечји, шта Свето Писмо сведочи о Христовом карактеру? Јеврејима 4:15; 1. Петрова 1:18,19.

„Вера људи у Христа као Месију није се заснивала на видљивим доказима нити су они у Њега узверовали због Његове спољашње привлачности, него због блиставих врлина Његовог карактера, врлина какве до тада нико други није испољио." – *Коментари библијских текстова*, 748.

с. Како и нас треба да дотакне Христов живот? Филибљанима 2:6-8.

„Није ли Христос као наш Узор ишао тешким путем самоодрицања, самопожртвовања и понизности нас ради, да би нас спасао? У својим напорима да нас спаси, наилазио је на тешкоће, искусио разочарања и подносио руг и понижења. И треба ли онда ми да избегавамо пут којим је ишао Цар славе? Имајући у виду све што је Искупитељ нас ради поднео у пустињи кушања, у врту Гетсиманије и на Голготи, треба ли да се жалимо на невоље и искушења који су неизбежни у циљу задобијања победе?" – *3. Сведочанство*, 344.

а. Шта је циљ свих истинских Христових следбеника? 1. Петрова 1:13-16.

„Наш посао је да се трудимо да на свом подручју деловања достигнумо савршенство које је Христос у току свог живота на земљи постигао у свакој фази свог карактера.” – *That I May Know Him*, 130.

б. Како можемо остварити овај циљ? Јеврејима 12:1-4. Галатима 5:6 (последњи део); Филибљанима 3:12-15; 4:13.

„Како можемо достићи савршенство о коме нам говори наш Господ и Спаситељ Исус Христос – наш Велики Учитељ? Можемо ли испунити Његов захтев и достићи тако узвишено мерило? Можемо; у супротном, Христос нам не би заповедио да то учинимо. Он је наша праведност. У својој људској природи Он је утабао стазу пред нама и за нас изградио савршенство карактера. Морамо имати веру у Њега, веру која ради кроз љубав и чисти душу. Савршенство карактера се заснива на томе шта Христос представља за нас. Ако смо стално зависни о заслугама нашег Спаситеља, ако ходимо Његовим стопама, бићемо слични Њему, чисти и неукаљани.” – *That I May Know Him*, 130.

с. Како заиста можемо постати чисти и без мане пред Богом? Римљанима 5:18-20; Јеврејима 10:14.

„Христос може помиловати само оне који се кају, али оне које помилује Он најпре чини покајницима.” – *Одабране поруке 1*, 377.

„Грешник мора увек гледати на Голготу; једноставном вером малог детета мора отпочинути под окриљем Христових заслуга, прихватајући Његову праведност и поуздајући се у Његову милост...

„Каква ли је то љубав – каква величанствена, незамислива љубав – која је навела Христа да умре за нас док смо још били грешници! На каквом је губитку душа која схвата строге захтеве закона, а не успева да разуме Христову милост која је још обилнија!” – *Одабране поруке 1*, 368, 369.

а. На који начин треба да утврдимо своју службу и позив? 2. Петрова 1:4-11; Откривење 19:8.

„Бог и данас захтева исто оно што је захтевао и од Адама – савршену послушност, беспрекорну праведност без мане у Његовим очима. Нека нам Бог помогне да Му узвратимо све што Његов закон од нас захтева. Ми то не можемо учинити без вере која се свакодневно позива на Христову праведност и спроводи је у животу.” – *Selected Messages 2, 381.*

„Докле год сотона живи и влада морамо се борити против сопственог ‘ја’ и греха који нас стално опседају. Докле год живимо, нема предаха ни застоја у борби, нема места до кога кад стигнемо можемо рећи: ‘Све сам постигао.’ Светост је исход и плод послушности током читавог живота.” – *Дела апостола, 423.*

„Морамо схватити да вером у Њега стичемо преимућство да постанемо судеоници у божанској природи и да на тај начин можемо избећи поквареност која је исход похоте и попуштања телесним жељама. Онда ћемо се очистити од сваког греха, од свих карактерних недостатака и мана. Нећемо осећати потребу да подупиремо ниједну склоност ка греху...

„Као судеоници у божанској природи, одбацићемо све урођене и стечене склоности ка злу и постати жива сила на добро. Учећи се стално од божанског Учитеља, учествујући свакодневно у Његовој природи, ми сарађујемо с Богом у савладавању искушења која нам сотона стално подмеће. Бог ради, и човек ради; и на тај начин човек постаје једно са Христом као што је Христос једно са Оцем...

„Бог је тај који нам даје силу да победимо. Они који слушају Његов глас и покоравају се Његовим заповестима изграђују карактер који Он може одобрити.” – *Коментари библијских текстова, 839, 840.*

ПИТАЊА ЗА РАЗМИШЉАЊЕ:**Пет, 23. мај**

1. Зашто фарисеји нису могли полагати право на вечни живот на основу своје крвне линије – као што ни данас нико не може да се поузда у порекло или ДНК као залог спасења?
2. Објасни карактеристике истинске Аврамове деце.
3. Шта је Христос могао да изјави у погледу свог карактера?
4. Који циљ је постављен пред сваког хришћанина?
5. Како се можемо наћи савршени и без мане пред Богом?

Исус и слепи човек

„И рече Исус: Ја дођох на суд на овај свет, да виде који не виде, и који виде да постану слепи.“ – Јован 9:39.

Предлажемо да прочитате: 3. Сведочанство, 531-536.

„Историја о Јову је показала да патње наноси сотона и да их Бог отклања из своје велике милости.“ – Жеља векова, 458.

1. ПОГРЕШНО РАЗУМЕВАЊЕ

Нед, 25. мај

а. Које питање су ученици поставили Исусу када су видели човека слепог од рођења? Јован 9,12.

б. Коју заблуду о патњама су гајили и Јевреји и ученици, и какву је корист сотона имао од тога? Јован 9:34 (први део).

„Код Јевреја је било распрострањено веровање да се грех кажњава у овом животу. Свака невоља је сматрана као казна за неко зло дело, које је учинио или сам патник, или његови родитељи. Истина је да све патње произилазе из преступања Божјих заповести, али та истина је изопачена. Сотона – зачетник греха и свих његових последица – наводи људе на варљиви закључак да болест и смрт долазе од Бога – као казна која се самовољно изриче због греха. Стога је онај кога је снашла нека тешка болест или пак несрећа морао носити још и то бремене да га сматрају као великог грешника.

„Тако је био припреман пут да Јевреји одбаце Исуса. Онога који 'болести наше носи и немоћи наше узме на се' Јевреји су сматрали да је 'рањен, да га Бог бије и мучи' и заклањали су своје лице од Њега.“ – Жеља векова, 458.

а. Који Исусов одговор је бацио светло на проблем патње и греха? Јован 9:3-5.

„Христови ученици су такође делили схватање Јевреја о вези између греха и патње. Исправљајући њихову заблуду, Исус није објаснио узрок несреће тог човека, већ им је рекао какве ће бити последице. Због тога ће се испољити дела Божја. Он је рекао: 'Док сам на свету видело сам свету.'" – *Жеља векова, 458.*

б. Шта је Исус недуго затим учинио, и како је слепац сарађивао са Њим? Јован 9:6,7.

„Пошто је помазао очи слепог човека, послао га је да се умије у бањи Силоамској и човек дође гледајући. Тако је Исус на питање ученика одговорио на практичан начин, као што је обично одговарао на питања која су Му постављана из радозналости. Ученици нису били позвани да полемишу о томе ко је згрешио, а ко није згрешио, него да схвате силу и милост Бога који даје вид слепоме. Било је очигледно да ни блато, ни бања у којој се слепи човек умио нису имали никакву лековиту моћ, већ да је та моћ у Христу." – *Жеља векова, 458, 459.*

с. Опиши различите реакције ближњих овог исцељеног човека и наведи разговор који је уследио између њега и његових ближњих. Јован 9:8-12.

„Суседи младића и они који су га познавали раније као слепог, рекоше: 'Није ли ово онај што сеђаше и прошаше?' Гледали су га са сумњом, јер са отвореним очима, његово лице добило је сасвим други изглед те је изгледао као други човек. Људи су запиткивали један другог. Неки рекоше: 'Он је', други: 'Налик је на њ.' Али онај који је примио велики благослов прекину ово запиткивање рекавши: 'Ја сам.'" – *Жеља векова, 459.*

а. Кома су јеврејске вође одвеле човека који је био слеп од рођења и зашто? Ког дана је он био исцељен? Јован 9:13,14.

б. Опиши реакцију фарисеја. Јован 9:15,16.

„Фарисеји су се надали да ће моћи да прикажу Исуса као грешника, који стога не може бити Месија. Нису знали да је Онај који је исцелио слепог човека начинио и суботу и познавао њене границе. Изгледало је да им је много стало до тога да се субота поштује, а смерали су убиство баш тога дана.” – *Жеља векова, 459.*

с. Кога су фарисеји позвали да сведочи о исцељеном човеку? Јован 9:18,19.

„(Фарисеји) су позвали његове родитеље и питали их рекавши: ‘Је ли ово ваш син за кога ви говорите да се роди слеп?’

„Ту је стајао човек који је сам изјавио да је био слеп и да је прогледао чудом, али рабини радије нису хтели веровати својим очима неголи признати да су у заблуди. Толико је моћна предрасуда, толико је лажна фарисејска правда.” – *Жеља векова, 459, 460.*

д. Како смо и ми упозорени против широко распрострањеног зла – унапред формираног мишљења? Приче 18:13.

„Многи оно што чују тумаче и конструишу на свој начин, тако да мисли добијају сасвим другачије значење од онога што је говорник настојао да каже. Обманути сопственим предрасудама и занесеношћу, поједини суштину излагања схватају онако како би они желели да буде – како најбоље одговара њиховим циљевима.” – 5. Сведочанство, 652, 653.

а. На који начин су фарисеји покушали да заплаше родитеље човека слепог од рођења и како су они одговорили? Јован 9:20,21. Зашто они нису дали одређен и директан одговор? Јован 9:22,23.

„Фарисејима је преостајала само једна нада, а то је да заплаше родитеље тог човека. Наизглед искрено, упитали су: 'Како, дакле, сад види?' Родитељи су се бојали да се не компромитују, јер је било изјављено да ће свако ко Исуса призна за Месију 'бити искључен из зборнице', то јест, да ће му тридесет дана бити забрањен приступ у синагогу. За то време се у дому преступника ниједно дете није могло обрезати нити се мртац могао сахранити. Ова осуда се сматрала као велика несрећа, а ако не би довела до покајања, следила би још тежа казна. Велико дело извршено над њиховим сином било је оставило дубок утисак на родитеље, али су они ипак одговорили: 'Знамо да је ово син наш и да се роди слеп, а како сад види не знамо: или ко му отвори очи ми не знамо; он је велики, питајте њега, нека сам каже за себе.' Тако су сву одговорност са себе пребацили на свог сина, јер се нису усуђивали да се изјасне за Христа." – *Жеља векова*, 460.

б. Када нас притисну заплашивањем, шта треба да имамо на уму? Псалам 118:6.

„Стојте чврсто и никад не чините погрешну ствар из страха да вас не назову кукавицом. Не дозволите да вас подсмех, претње или подругљиви коментари наведу да радите против своје савести ни у најмањој мери." – *Fundamentals of Christian Education*, 93.

„Хришћански карактер треба да буде обележен таквом чврстином намере и тако несаломљивом одлучношћу коју не могу да промене ни земља ни пакао. Онај ко није слеп за привлачности и почасте овог света, неустрашив пред претњама и равнодушан према примамљивим понудама, подлећи ће лукавствима сотоне кад то ни сам не буде очекивао." – 4. *Сведочанство*, 519.

„И ми ћемо исто тако на најжешће противљење наилазити од стране оних адвентиста који се противе Божјем закону. Али и ми данас, слично градитељима јерусалимских зидова, не смемо дозволити да нас од нашег задатка одврате ни гласници жељни полемике или расправљања, ни застрашивање претњама, ни публикације пуне лажних тврдњи и варљивих закључака, нити било какво лукавство којим би сотона могао да се послужи." – 3. *Сведочанство*, 535.

а. Опиши са чиме ће се суочити Божји народ који држи Његове заповести и како на то треба да одговоримо. Откривење 12:17; Дела 4:18-20.

„Чим се борба проширује на нова подручја и пажња народа обраћа на погажени Божји закон, ни сотона не мирује. Сила која прати објављивање поруке само ће још више разбеснети оне који јој се противе. Проповедници ће улагати готово натчовечанске напоре да светлост не допре до њиховог стада. Свим средствима која им стоје на располагању настојаће да спрече свако расправљање о овим тако битним питањима. Црква ће позвати у помоћ снажну руку грађанске власти, и у томе ће паписти и протестанти бити јединствени. Кад покрет за обавезно светковање недеље буде још смелији и одлучнији, онда ће и закон бити позван у помоћ против оних који држе Божје заповести. Претиће им новчаним казнама и затвором, а неким ће понудити висока звања и положаје као и друге награде и повластице да би их навели да се одрекну своје вере. Али њихов непоколебљив одговор биће: 'Докажите нам Божјом речју да смо у заблуди' – исто оно што је и Лутер тражио кад се нашао у сличним околностима. Они који буду извођени пред судове браниће истину снажно и убедљиво, и неки од њих који их буду саслушавали биће наведени да прихвате све Божје заповести. На овај начин ће светлост доћи до хиљада оних који иначе никада не би дознали нешто о овим истинама.” – Велика борба, 537, 538.

б. Док се суочавамо са противљењем, шта увек треба да имамо на уму? Јован 9:39; Дела 4:33; Матеј 10:28.

„(Апостоли) се никаквим претњама нису дали спречити ни застрашити.” – Дела апостола, 36.

ПИТАЊА ЗА РАЗМИШЉАЊЕ:

Пет, 30. мај

1. Како су јеврејске вође судиле болеснима и патницима?
2. Ко је и шта заправо исцелило слепог човека?
3. Зашто су ближњи слепог човека постали збуњени?
4. Са којом ситуацијом се младић суочио након свог исцељења?
5. Како ја могу да избегнем замку у коју су упали његови родитељи?

Дар прве суботе

Субота, 7. јун 2025.



За две цркве у Тамил Наду, Индија

„Археолошки докази сведоче да је још 2600. године пре нове ере високо урбанизована индуска цивилизација населила потконтинент данас познат као Индија. Главни верски утицај на овом простору дуго је био хиндуизам (79,8%), а за њим следе ислам (14,2%), хришћанство (2,3%), сикизам (1,7%) и други. Иако постоје одређени извештаји о контакту тамошњег становништва са РПАСД између 1920. и 1950. године, тек 1987. је северна Индија први пут званично представљена на делегатском заседању Генералне конференције РПАСД.

Најјужнија држава Индије – Тамил Наду – сматра се лидером и у индустрији и у пољопривреди. Овде дело Господње напредује већ годинама, али, будући да у овој држави живи преко 72 милиона људи, постоји потреба за проширењем дела.

Према попису спроведеном 2001. године у Индији, у селу Пативеранпати живело је 7,744 становника. Просечан степен писмености тамо је 83%, виши него што је национални просек од 59,5% (што је погодно за ширење литературе).

Главни извори прихода овде су кафа, затим следе банане, наранџе, кардамом, бибер и други зачини. Палапати је велико село са популацијом од 13,701 становником.

Од 1998. године, неуморно дело мисионара из Перијаклама помогло је да се умножи број чланова у цркви, нарочито у овим областима. Многи изазови отежали су нам боравак у изнајмљеним просторијама, тако да је у овом тренутку браћи у селима Пативеранпати и Палапати потребно сопствено место за богослужење.

Дух пророштва нарочито спомиње Индију као место где „милиони и милиони нису никада ни чули о Богу или о Његовој љубави која се открила у Христу. Њихово је право да стекну то знање. Они имају исто право на Спаситељеву милост као и ми.“ – Васпитање, 234.

Из тога с поштовањем молимо нашу браћу и сестре широм света да приложе своје великодушне дарове за изградњу светионика за Господа који ће овде сијати. „Поред задатка да бранимо заповести Божје и зазиђујемо развалине начињене у Његовом закону, дужност нам је исто тако и да саосећамо са онима који страдају и пате на овом свету. Треба да испољавамо врховну љубав према Богу; треба да уздижемо Његов спомен.“ – Welfare Ministry, 32. Хвала вам, и нека Господ благослови дарове и дародавце!

Ваша браћа и сестре из Пативеранпати и Палапати

Суочавање са духовним слепилом

„Зато вам кажем: сваки грех и хула опростиће се људима; а на Духа Светог хула неће се опростити људима. И ако ко рече реч на Сина човечијег, опростиће му се; а који рече реч на Духа Светог, неће му се опростити ни на овом свету ни на оном.“ – Матеј 12:31,32.

Предлажемо да прочитате: 2. Сведочанство, 545-555.

„Бог није такав да људима заслепљује очи и отврдне њихово срце. Он им шаље светлост да би исправили своје грешке и изводи их на сигурну стазу. Очи постају слепе и срце тврдо услед тога што људи одбацују светлост.“ – Жеља векова, 303.

1. ОБНОВЉЕНО ИСПИТИВАЊЕ

Нед, 1. јун

а. Након што су други пут позвали младића коме је Исус повратио вид, шта су фарисеји покушали да га приморају да учини? Јован 9:24.

„Фарисеји су увидели да својим поступцима у ствари пропaгирају Исусово дело. Они нису могли порећи да је чудо учињено. Исцељени човек је био пун радости и захвалности. Могао је да гледа чуда природе, и лепота земље и неба испунила га је срећом. Он је слободно причао шта је доживео, а они су поново покушали да га ућуткају рекавши: ‘Дај Богу славу; ми знамо да је овај човек грешан.’ То је требало да значи: немој више говорити да ти је овај човек дао вид, него је Бог то учинио.“ – Жеља векова, 460.

б. Који непобитни доказ им је младић изложио? Јован 9:25.

а. Шта су фарисеји поново упитали младића коме је повраћен вид и шта је заправо био њихов циљ? Јован 9:26.

„(Фарисеји) су га поново питали: ‘Шта ти учини, како отвори очи твоје?’ Затим су покушали да га збуне многим речима, тако да он помисли да је обманут. Сотона и његови зли анђели били су на страни фарисеја и свим својим силама и превејаним лукавством потпомагали су људско расуђивање са циљем да сузбију Христов утицај. Они су настојали да ослабе уверење које је хватало корена у душама многих људи.” – *Жеља векова*, 461.

б. Како им је младић одговорио и ко је стајао на његовој страни како би га надахнуо? Јован 9:27.

„Анђели Божји су се такође ту налазили да би подржали исцељеног и храбрили га.

„Фарисеји су мислили да имају посла само са необразованим човеком који је био рођен слеп и ни са ким другим. Они нису познавали Онога са киме су почели распру. Божанска светлост обасјала је сваки угао у души исцељеног човека. И када су ти подли лицемери покушавали да га наведу на неверовање, Бог му је помогао да својим простим и убедљивим одговорима докаже да га они не могу разuverити.” – *Жеља векова*, 461, 462.

с. На који начин је и нама данас обећана иста помоћ? Лука 12:11,12.

„Сада, ви са својим Библијама желите да изађете пред Бога, отворите их пред Њим и молите се Њему. Желите да вам Он оживи разумевање; желите да знате да заиста познајете праве принципе истине, и да, када се сусретнете са противницима, не морате да им се супротстављате у својој снази. Анђео Божји стајаће са ваше стране да вам помогне да одговорите на свако питање које вам буде постављено. Али, и сотона ће у исто време стајати уз ваше противнике како би их подстакао да изговоре речи које ћете тешко поднети, како би вас испровоцирао да говорите непромишљено; али нека ваше речи буду такве да сотона не може да их употреби у своју корист.” – *The Review and Herald*, May 3, 1887.

а. Неспособни да преваре исцељеног младића, како су га фаријеји омаловажавали и на који начин је такво занемаривање истине испољавано кроз историју? Јован 9:28,29; 1. Коринћанима 1:18,19,26-28.

„Господ је за своју Заједницу у сваком поколењу имао нарочиту истину и нарочити задатак. Истина која је сакривена од мудраца и разумних људи овога света била је откривена смернима који су били безазлени као деца. Она је тражила самопожртвовање, јер је морала да води многе борбе и да извојује многе победе. Од самог почетка њени поборници били су малобројни. Велики људи овог света и црква која се прилагодила свету противили су им се и презирали их...

„Велике верске вође у овом поколењу на сав глас глорификују оне који су сејали семе истине у прошлим вековима и подижу им споменике. Али зар се данас многи не одвраћају од тога дела бацајући под ноге оно што је из тога семена изникло? Понавља се још увек онај прастари узвик из дана Христових: 'Ми знамо да с Мојсијем говори Бог; а овог (Христа у гласницима које Он шаље) не знамо откуда је' (Јован 9:29). Исто као што је било у протеклим вековима, нарочите истине за ово време не налазе се код црквених поглавара већ код људи и жена који се не осећају сувише мудрима да би могли веровати у Божју реч." – *Христове очигледне поуке*, 57, 58.

б. Шта можемо научити из искреног сведочења младића, као и осталих честитих људи који су веровали у Христа? Јован 9:30-33; Дела 4:19,20.

„Држећи се у свему умерености у љубави Божјој и у духу љубазности указујмо људима на чињеницу да је Господ Бог Творац неба и земље, и да је субота свети дан, који је сам Господ благословио и одредио за одмор.

„У име Господње треба одлучно да идемо напред, развијајући Његову заставу и препоручујући само Његову реч. Када нам представници власти нареде да то више не радимо, кад нам забране да разглашујемо заповести Божје и веру Исусову, онда ће бити неопходно да им кажемо као што су апостоли рекли у своје време: 'Судите је ли право пред Богом да вас већма слушамо неголи Бога? Јер ми не можемо не говорити шта видесмо и чусмо' (Дела 4:19,20)." – *б. Сведочанство*, 366.

а. Будући да су љутити фарисеји одбили да прихвате доказе, шта су учинили са младићем који је посведочио о свом исцељењу? Јован 9:34.

„Исцељени човек се својим испитивачима супротставио на њиховом терену. Његови аргументи су били необориви. Фарисеји су били изненађени и ућутали су, као опчињени његовим јасним и оштрим речима. Неколико тренутака је владала тишина. Затим су намрштени свештеници и рабини огрнули и прикупили око себе своје хаљине, као да се плаше заразе од додира са њим, стресли су прашину са својих ногу добацивши му увредљиво: 'Ти си се родио сав у гресима, па зар ти нас да учиш?' И истераше га напоље.“ – *Жеља векова*, 462.

б. Насупрот њима, како се Исус опходио према младићу? Јован 9:35-38.

„Човек се бацио пред Спаситељеве ноге у страхопоштовању и захвалности. Не само да му је био подарен вид, него су и његове духовне очи прогледале. Христос се открио његовој души и он Га је примио као од Бога посланог.“ – *Жеља векова*, 463.

с. Објасни велику разлику између искључивања пркосних побуњеника из цркве и оних који, и сами тврдоглаво слепо одбацујући Христа, искључују душе које се у љубави покоравају Богу. 1 Царевима 9,6-9; Мат. 12,31.32; Псалам 11,3.

„(Виклиф је проповедао) да нико не може бити пуноважно искључен, изузев ако је сам претходно навукао на себе Божју осуду.“ – *Велика борба*, 77.

„Сви они које Бог употребљава да објаве нарочите истине за своје време морају неизбежно наићи на противљење и отпор. У данима Лутеровим то што је он заступао представљало је актуелну истину – истину која је у оно време била од особите важности. Тако исто постоји садашња истина за цркву и у нашим данима... Стога они који проповедају истину за ово време не треба да очекују да ће наићи на повољнији пријем него реформатори пређашњих времена. Велика борба између истине и заблуде, између Христа и сотоне, што се више приближавамо свршетку историје овога света, постаје све жешћа.“ – *Велика борба*, 130, 131.

а. Шта је Исус рекао о резултатима свог рада? Јован 9:39.

„Недалеко се скупила једна група фарисеја. Опазивши их, Исус је помислио на супротност која се увек показивала деловањем Његових речи и дела... Христос је дошао да отвори следеће очи и подари светлост онима што седе у мраку. Он је рекао да је видело свету, а чудо које је тада извршио потврдило је Његову мисију. Људи који су видели Спаситеља приликом Његовом доласка имали су ту срећу да више него икад дотада у свету буду сведоци откривења божанског присуства. Представа о Богу откривена је потпуније. Али и само то откривање је било суд за непокајане. Њихов карактер је био стављен на пробу, о њиховој судбини је донесена одлука.” – *Жеља векова*, 463.

б. Како су фарисеји реаговали на Христове речи? Јован 9:40. Када им се Он обратио, како им је открио њихову кривицу за сопствено слепило? Јован 9:41.

„После откривења божанске силе, која је слепом човеку дала и очни и духовни вид, фарисеји су остали у још гушћем мраку... Да вам је Бог онемогућио да видите истину, ваше незнање не би представљало такав грех. 'А сад говорите да видите.' Сматрате да сте у стању да видите, а одбацујете једини начин помоћу кога можете добити вид. Свима онима који осећају шта им недостаје Христос пружа бескрајну помоћ. Али фарисеји нису хтели да признају да им је ма шта потребно. Они су одбијали да приђу Христу и стога су остали у слепилу – у слепилу за које су сами били криви. Исус је рекао: 'Ваш грех остаје.'" – *Жеља векова*, 463.

ПИТАЊА ЗА РАЗМИШЉАЊЕ:

Пет, 6. јун

1. У шта су фарисеји покушали да убеди некада слепог човека?
2. Ко је стајао иза неверних фарисеја?
3. Ко је помогао младићу да јасно и убедљиво одговори на питања?
4. Шта се десило када је он отворено и храбро признао Христа?
5. Објасни шта је заиста најгори облик слепила, и зашто.

Исус — добри Пастир

„Ја сам пастир добри; пастир добри душу своју полаже за овце.“ – Јован 10:11.

Предлажемо да прочитате: *Жеља векова*, 464-470.

„Христос је и врата и пастир. Он улази кроз себе самога. Жртвујући себе, Он постаје пастир овцама.“ – *Жеља векова*, 466.

1. ЛУПЕЖ И ПАСТИР

Нед, 8. јун

а. На који начин Исус разликује лупежа и пастира, и коју духовну поуку је он тиме приказао? Јован 10:1,2.

„Христос је ова пророчанства (о Месијиној пастирској мисији, из Исаије 40:9-11, Псалма 23:1 и Језекиља 34:23,16,25,28) применио на себе самога и показао је супротност између свога карактера и карактера израиљских вођа. Фарисеји су управо у то време из своје средине одагнали једног зато што се усудио да сведочи о сили Христовој. Одбацили су једну душу коју је Прави Пастир привукао к себи. Тиме су показали да не схватају дело које им је поверено и да су недостојни да буду пастири стада. Исус им је тада указао на супротност између њих и доброг пастира и указао на себе као на правог чувара стада Господњег.“ – *Жеља векова*, 465.

„Христос нас воли зато што смо беспомоћни и зависни.“ – *Sermons and Talks 1*, 248.

б. Каква веза постоји између оваца и њиховог пастира? Јован 10:3,4. Шта ће овце урадити пред странцем? Јован 10:5.

а. Како је Христос открио колико је другачији од фарисеја? Јован 10:7-10.

„Христос је врата за стадо Божје. Кроз та врата су улазила сва Његова деца од најранијих времена. Као што је назначено у обредима старог завета, као што је приказано у симболима, као што је предочено у виђењима пророка, као што је откривено у поукама датим Исусовим ученицима и у чудима извршеним за синове човечје, они су угледали 'јагње Божје које узео на се грехе света' (Јован 1:29), и кроз Њега су примљени у крило Његове милости. Многи су износили разне науке у које свет треба да верује, измишљани су системи и обреди кроз које се људи надају да добију оправдање и мир с Богом и да тако добију приступа у Његово стадо. Али је Христос једини улаз, и сви који хоће нечим да замене Христа, сви који покушавају да уђу у стадо неким другим путем, лупежи су и хајдуци.

„Фарисеји нису ушли на та врата. Увукли су се у тор неким другим путем, а не кроз Христа, и стога нису вршили дело правог пастира. Свештеници и поглавари, књижевници и фарисеји уништавали су живу пашу и мутили изворе воде живота. Речи надахнућа верно описују те лажне пастире: 'Слабих не крепите, и болесне не лечите, рањене не завијате, одагнане не доводите натраг... него силом и жестином господарите над њима' (Језекиљ 34:4).“ – *Жеља векова*, 465, 466.

б. На који начин се прави пастир разликује од најамника? Јован 10:11-13.

„Ту су потребни не само људи који знају да држе проповеди, него они који из искуства знају шта представља тајну побожности, и они који су у стању да задовоље хитне потребе народа – они који су свесни одговорности и значаја свог позива као слугу Исусових, и који радосно узимају на себе крст како их је Он научио.

„Од највећег је значаја да проповедник долази у непосредни додир с људима, како би се на тај начин упознао с различитошћу људске природе. Он треба да проучава деловање ума да би своје учење могао прилагодити разумевању својих слушаца. На тај начин ће стећи јаснију представу о великој братској љубави, представу коју поседују само они који пажљиво проучавају човекову природу и његове потребе.“ – *Слуге јеванђеља*, 173.

а. Које друге карактеристике доброг пастира је Исус испољио? Јован 10:14,15.

„Као што земаљски пастир познаје своје овце, тако божански Пастир познаје своје стадо које је раштркано по целом свету. 'Ви сте стадо моје, овце паше моје, ви људи, а ја сам Бог ваш, говори Господ Господ' (Језекиљ 34:31). 'Позвах те по имену твој; мој си' (Исаија 43:1). 'На длановима сам те изрезао' (Исаија 49:16).

„Христос нас појединачно познаје и дирнут је осећањем наше слабости. Он нас све по имену познаје. Он зна кућу у којој живимо, имена свих који се у њој налазе. Он у одређеним тренуцима даје упутства својим слугама да иду у одређену улицу у одређеном граду, у ту и ту кућу, и нађу једну од Његових оваца.

„Исус тако потпуно познаје сваку душу као да је то једна једина душа ради које је Он умро. Невоља сваке душе погађа Његово срце. Сваки позив за помоћ стиже до Његовог уха. Он је дошао да привуче к себи све синове Адамова. Он их позива: 'Ходите за мном' и Његов Дух утиче на њихова срца и наводи их да Му приђу. Многи се никако не дају привући и Исус зна који су то. Он такође зна ко радо слуша Његов позив и ко је спреман да се повери Његовој пастирској бризи. Он каже: 'Овце моје слушају глас мој, и ја познајем њих, и за мном иду.' Он се брине за сваку поједину овцу као да више ниједна не постоји на лицу земље.“ – *Жеља векова*, 467.

б. За које друге овце се Исус такође старао? Јован 10:16.

„Исус је мислио на душе у целом свету које су завели лажни пастири. Они које је Он желео да сакупи као овце своје паше били су растурени међу вукове, и Он је рекао: 'Друге овце имам које нису из овог тора, и оне ми ваља довести; и чуће глас мој, и биће једно стадо и један пастир' (Јован 10:16).“ – *Жеља векова*, 469.

„Бог има драгоцених душа у свим црквама; и није наше да брзоплето жигосемо такозвани хришћански свет, већ да свима у смерности и љубави прикажемо истину каква је она у Исусу. Нека људи виде богобожљивост и истинску побожност, нека виде карактер сличан Христовом, и то ће их привући истини.“ – *Коментари библијских текстова*, 424.

а. Коју божанску силу је Исус објавио да поседује? Јован 10:17,18.

„Зато ме Отац љуби, јер ја своју душу полажем да је опет узмем.’ То значи: Мој Отац вас је толико љубио да сам Му чак и ја милији зато што дајем свој живот да вас спасем. Тиме што сам постао ваш заменик и ваша безбедност, што сам дао свој живот, што сам узео на себе ваше слабости, ваше преступе, још више сам омилио своме Оцу.

„Душу своју полажем да је опет узмем. Нико је не отима од мене, него је ја сам од себе полажем. Власт имам положити је и власт имам узети је опет.’ Мада је као члан људске породице био смртан, Он је као Бог био извор живота целом свету. Могао се одупрети доласку смрти и могао је одбити да се покори њеној власти. Али Он је добровољно умро да би нама обезбедио живот и бесмртност. Узео је на себе грех света, сносио његово проклетство, положио свој живот као жртву зато да људи не би умирали заувек. ’Он болести наше носи и немоћи наше узе на се... Он би рањен за наше преступе, избијен за наша безакоња; кар беше на Њему нашег мира ради, и раном Његовом ми се исцелисмо. Сви ми као овце зађосмо, сваки нас се окрену својим путем, и Господ пусти на Њ безакоње свих нас’ (Исаија 53:4-6).“ – Жеља векова, 469, 470.

б. Шта је то што наводи људе да следе Христа? Јован 10:27; 1. Јованова 4:10,19.

„Христови ученици не иду за Њим зато што се боје казне или што се надају награди. Они виде неупоредиву Спаситељеву љубав, откривену у Његовом путовању по земљи од витлејемских јасала до крста на Голготи, и Његова појава привлачи, умекшава и покорава душу. Љубав се буди у срцу оних који то виде. Они чују Његов глас и иду за Њим.“ – Жеља векова, 468.

„Размишљајући о Његовом животу на земљи, о Његовој жртви за нас, о великом делу које Он врши на небу као наш заступник и о дворовима које припрема за оне који Га љубе, можемо само узвикнути: ’О, висоино и дубино љубави Христове!’“ – Дела апостола, 247.

а. Коју сигурност Христос даје својим овцама? Јован 10:28,29.

„Мада се сад вазнео пред лице Божје и мада дели престо васионе, Исус није изгубио ништа од своје саосећајне природе. И данас је то исто нежно, милосрдно лице отворено за сваки бол рода људског. И данас се рука која је била прободена пружа да још обилније благослови Његов народ који је још на свету. 'И никад неће изгинути, и нико их неће отети из руке моје.' Душа која се предала Христу драгоценија је у Његовим очима од целог света. Спаситељ је пристао да умре на Голготи да би ма и само једна душа била спасена за Његово царство. Он неће никад напустити ни једну једину душу ради које је умро. Ако Га Његови следбеници сами не напусте, Он ће чврсто стајати уз њих.“ – *Жеља векова*, 468.

б. На чему почива наша духовна сигурност и уверење о спасењу? Римљанима 8:31-39.

„Христос је у небеским дворовима и посредује за своју Заједницу – залажући се за оне за које је платио откуп крвљу својом. Ни векови, ни миленијуми не могу умањити силу Његове искупитељске жртве. Ни живот, ни смрт, ни висина, ни дубина, не могу нас одвојити од љубави Божје која је у Христу Исусу, али не зато што се ми Њега тако чврсто држимо, него зато што Он нас тако чврсто држи. Кад би наше спасење зависило само од наших напора, не бисмо могли бити спасени; међутим, оно зависи од Онога који стоји иза сваког свог обећања. Веза којом смо се ми ухватили за Њега може изгледати слаба и несигурна, али Он осећа према нама љубав старијег брата, и све док одржавамо заједницу с Њим, нико нас не може отргнути из Његове руке.“ – *Дела апостола*, 416, 417.

ПИТАЊА ЗА РАЗМИШЉАЊЕ:**Пет, 13. јун**

1. Објасни разлику у понашању пастира и лупежа.
2. Кроз који други симбол се Христос приказао?
3. На који начин се прави пастири опходе према својим овцама?
4. Зашто овце следе пастира, а не странца?
5. Објасни на који начин треба да имамо сигурност спасења.

Исус и Лазар

„Скупа је пред Господом смрт светаца Његових.“ – Псалам 116:15.

Предлажемо да прочитате: *Здравље и срећа, 191-195.*

„У Христу је живот – првобитни, исконски, изворни... Христово божанство је за верника осигурање вечног живота.“ – *Жеља векова, 513.*

1. ПОРОДИЦА У ВИТАНИЈИ

Нед, 15. јун

а. Које ученике је Исус имао у граду Витанији? Јован 11:5.

„(Христово) срце је било везано за породицу из Витаније снажним везама наклоности и ради једног члана те породице је учињено Његово најчудесније дело.

„Исус је у Лазаревом дому често налазио одмора. Спаситељ није имао свој дом, него је зависио од гостољубља својих пријатеља и ученика, и често је, кад је био уморан и жељан људског друштва, са радошћу налазио уточишта у тој спокојној породици, далеко од гнева зловних и завидних фарисеја. Ту је наилазио на срдчан дочек и на чисто, свето пријатељство. Ту је могао говорити једноставно и потпуно слободно, знајући да ће они разумети и високо ценити Његове речи.“ – *Жеља векова, 506*

б. У каквом дому је Бог присутан са својим најдрагоценијим благословима? Приче 3:33 (последњи део).

„Наш Спаситељ је ценио спокојну породицу и пажљиве слушаоце. Он је чезнуо за људском нежношћу, љубазношћу и пажњом. Онима чије је срце примало небеске поуке које је Он увек тако радо износио пружао је обиље благослова.“ – *Жеља векова, 506.*

а. Шта су Лазареве сестре предузеле када се њихов брат озбиљно разболео – и какав су одговор добиле? Јован 11:1-4.

„Лазара је савладала изненадна болест, а његове сестре су поручиле Спаситељу, говорећи: 'Господе! Гле, онај који Ти је мио болестан је.' Забринуте сестре су схватиле жестину болести која је погодила њиховог брата, али знале су да је Христос у стању да исцели сваку болест. Биле су уверене да ће Он разумети њихову жалост, и стога Га нису молиле да одмах дође, него су Му послале само поверљиву поруку: 'Онај који Ти је мио болестан је.' Веровале су да ће се Он одмах одазвати Њиховој молби и да ће свратити код њих чим буде могао да дође у Витанију.

„Нестрпљиво су чекале да им Христос упути коју реч. Док год се у њиховом брату одржавала и најмања искра живота оне су се молиле Богу и чекале да Исус дође. Али се гласник вратио без Њега. Ипак, гласник је донео поруку: 'Ова болест није на смрт', и оне су се чврсто држале наде да ће Лазар живети. Нежно су упућивале речи наде и охрабрења готово бесвесном болеснику.“ – *Жеља векова, 508*

б. Опиши Христове речи и поступке током наредних неколико дана. Јован 11:5-8.

„У току та два дана изгледало је као да Христос и не мисли на ову вест, јер није уопште говорио о Лазару. Ученици су се сетили Јована Крститеља, Христовог претходника. Питали су се зашто је Исус, поред своје моћи да чини дивна чуда, дозволио да Јован труне у тамници и умре насилном смрћу. Зашто Исус, кад располаже таквом силом, није спасао Јованов живот? То питање су често постављали фарисеји и износили га као непобитан аргумент против Христовог тврђења да је Син Божји. Спаситељ је упозорио своје ученике на невоље, губитке и прогањања. Да ли ће их заборавити у невољи? Неки су се питали да ли су погрешно разумели Његову мисију. Сви су били дубоко узнемирени...

„Ученици су се питали зашто је Исус чекао два дана кад већ има намеру да иде у Јудеју. Али у то време су они били обузети грозничавим страховањем за Христа и за себе саме. У поступку који је Христос намеравао да предузме они нису видели ништа друго до опасност.“ – *Жеља векова, 508, 509.*

а. Коју поруку за сва времена можемо извући из начина на који се Христос понео у низу комплексних догађаја везаних за Лазареву болест? Јован 11:9,10.

„Они који су имали прилику да постану Христови сарадници, али су презрели гласнике и њихову вест, изгубиће своја преимућства. Они ће ходати у тами, не знајући о шта се спотичу. Такви ће лако бити заведени заблудама последњих дана. Њихови умови заокупљени су безначајним питањима, и они губе благословену прилику да се ујарме са Христом и да постану Божји сарадници.” – *Fundamentals of Christian Education*, 471.

б. Које дивно откривење је Исус подарио својим ученицима – а како су они ипак протумачили Његове речи? Јован 11:11,12.

„‘Ово каза, и потом им рече: Лазар, наш пријатељ, заспа; него идем да га пробудим.’ ‘Лазар, наш пријатељ, заспа.’ Какве дирљиве речи! Речи толико пуне нежности! Помишљајући на опасности којима ће се њихов Учитељ изложити одлазећи у Јерусалим, ученици су готово заборавили ожалашћену породицу у Витанији. Али Христос није заборавио. Ученици су осетили прекор. Они су пре тога били разочарани што се Христос није брже одазвао позиву. Дошли су у искушење да мисле да Он према Лазару и његовим сестрама не гаји онако нежну љубав како су они претпостављали, јер би иначе пожurio одмах с гласником. Али су речи: ‘Лазар, наш пријатељ, заспа’ пробудиле у њиховим душама искрена осећања. Били су уверени да Христос није заборавио своје пријатеље који су били у невољи.” – *Жеља векова*, 509.

с. Објасни шта су ове Христове речи заправо значиле. Јован 11:13,14.

„Христос је својој верној деци приказао смрт као сан. Њихов живот је с Христом скривен у Богу, и док не затруби последња труба, они који умру спаваће у Њему.” – *Жеља векова*, 510.

а. Зашто Исус није дошао у Витанију чак и када је сазнао да је Лазар умро? Јован 11:15.

„Ученици су се чудили Христовим речима кад је рекао: ‘Лазар умре. И мило ми је... што нисам био онамо.’ Да ли је Спаситељ својевољно сада избегавао дом својих несрећних пријатеља? Изгледало је да су сестре и Лазар на смрти били остављени сами. Али они нису били сами. Христос је видео све што се догађа и после Лазареве смрти је Христова милост подржавала ожалашћене сестре. Исус је видео како је туга раздирала њихова срца док се њихов брат борио са својим страшним непријатељем, са смрћу. Он је осећао сву тежину бола, кад је рекао својим ученицима: ‘Лазар умре.’ Али Христос није имао да мисли само на своје драге пријатеље у Витанији, него је морао мислити и на припремање својих ученика. Они су имали да буду Његови представници у свету, како би Очев благослов обухватио све људе. Њих ради је дозволио да Лазар умре. Да је исцелио Лазара од болести, не би било учињено чудо које је најнепобитнији доказ о Његовом божанском карактеру.” – Жеља векова, 510.

б. Шта треба да схватимо о начину на који је Велики Лекар дозволио да Лазар, Његов пријатељ, буде толико болестан и на крају умре? 1. Коринћанима 15:17-19; Псалам 18:28.

„(Христово) дело се није завршило испољавањем Његове моћи над болешћу. За Њега је свако дело исцељења било прилика да у срце човека утисне божанска начела Његове љубави и доброчинства.” – *Counsels on Health*, 249.

„Да је Христос био у болесничкој соби, Лазар не би умро, јер сотона не би над њим имао никакву моћ. Смрт не би могла да баци своју стрелу на Лазара у присуству Онога који даје живот. Зато је Христос остао по страни. Он је дозволио непријатељу да употреби своју силу да би га могао побеђеног потиснути. Он је дозволио да Лазар потпадне под власт смрти и његове несрећне сестре су доживеле да им брат буде положен у гроб. Христос је знао да ће њихова вера у Њега као Спаситеља бити стављена на тешку пробу кад буду посматрале лице свог мртвог брата. Али Он је исто тако знао да ће њихова вера још много силније засијати после борбе кроз коју су тада пролазиле. Осећао је сву тежину бола кроз који су оне пролазиле. Иако није одмах дошао, Он је саосећао са њима, али је знао да за њих, за Лазара, за себе и за своје ученике мора извојевати победу.” – Жеља векова, 510, 511.

а. Шта увек треба да имамо на уму по питању смрти Божјих верних слугу, без обзира на то како она наступи? Псалам 116:15. Наведи примере.

„Јелисију није било дато да пође за својим учитељем на ватреним колима. Господ је дозволио да болује од дуготрајне болести. У дугим часовима људске слабости и патње, његова вера се крепила обећањима Божјим и он је увек гледао око себе небеске гласнике који су му доносили утеху и мир... Вера у Бога све је више јачала; и кад га је позвала смрт, био је спреман да почине од свог рада.” – *Пророци и цареви, 176, 177.*

б. Шта се све догодило у Витанији пре Исусовог доласка – и ко је још био тамо присутан када је Он стигао? Јован 11:17-19.

„Одлажући свој долазак Лазару, Христос је желео да још једном укаже милост онима који Га нису примили. Он је одлагао свој долазак зато да би подижући Лазара из мртвих свом упорном, неверном народу пружио још један доказ о томе да је Он заиста ‘васкрсење и живот’. Било Му је тешко да се одрекне целокупне наде у погледу свог народа – јадних и залуталих оваца дома Израилјевог. Његово срце се цепало због њихове непокорности. У својој милости је намеравао да им пружи још један доказ о томе да је Избавитељ, да само Он може изнети на светлост живот и бесмртност. То је имао да буде доказ који свештеници неће моћи погрешно тумачити. Из тог разлога није одмах отишао у Витанију. То највеће чудо – дизање Лазара из мртвих – требало је да стави печат Божји на Његово дело и да потврди Његово божанство.” – *Жеља векова, 511.*

ПИТАЊА ЗА РАЗМИШЉАЊЕ:**Пет, 20. јун**

1. Ко су били чланови Лазареве породице?
2. Зашто се Исус није одмах одазвао на молбу својих пријатеља?
3. Каква је била реакција ученика на Христово држање?
4. Како на смрт треба да гледају они који верују у Христа?
5. Са којим циљем је Христос дозволио да Лазар умре?

Васкрсење и живот

„А Исус јој рече: Ја сам васкрсење и живот; који верује мене ако и умре живеће.“ – Јован 11:25.

Предлажемо да прочитате: *Одабране поруке 1, 282-286.*

„За верника је смрт сасвим безначајно питање. Христос о њој говори као о нечему тренутном и пролазном... За хришћане је смрт само сан, само тренутак ћутања и мрака. Живот је скривен са Христом у Богу.“ – *Жеља векова, 766.*

1. ИСУС У ВИТАНИЈИ

Нед, 22. јун

а. Када је чула да Исус долази у Витанију, шта је Марта учинила и какво уверење је исказала? Јован 11:20-22.

„Међу ожалашћеним пријатељима налазили су се и рођаци те породице, од којих су поједини заузимали истакнуте положаје у Јерусалиму. Међу њима су били и неки од најогорченијих Христових непријатеља. Христос је знао њихове намере и стога се није одмах појавио.

„Порука је предата Марти тако да је нико други у одаји није чуо...

„Марта је журила да се састане са Исусом док су јој се у души борила супротна осећања. На Његовом изражајном лицу видела је ону исту љубав и нежност које су се увек на њему огледале. Њено поуздање у Њега било је непоколебано, али она је сада мислила на свог толико вољеног брата којег је и Исус такође волео. С болом који јој је раздирао срце што Христос није раније дошао, а ипак са надом да ће Он чак и сад учинити нешто да их утеши, она рече: 'Господе! Да си Ти био овде не би мој брат умро.' Усред буке коју су подизали ожалашћени пријатељи, сестре су непрекидно понављале те речи.

„Са људским и божанским сажаљењем Исус је посматрао њено жалосно и бригом измучено лице. Марта није била склона да прича оно што се догодило; она је све изразила дирљивим речима: 'Господе! Да си Ти био овде не би мој брат умро.' Али погледавши у лице на коме се огледала љубав, она је додала: 'А и сад знам да шта заиштеш у Бога даће ти Бог.'" – *Жеља векова, 512.*

а. Какву сигурност је Христос дао Марти? Јован 11:23. Шта је она под тим разумела? Јован 11:24.

„Исус је подржао њену веру рекавши: ‘Брат ће твој устати.’ Његов одговор није био усмерен на то да пробуди наду да ће се нека промена одмах догодити. Он је упутио Мартине мисли преко садашњег васкрсења њеног брата и усмерио их је на васкрсење праведних. Он је то учинио зато да би Марта Лазарево васкрсење схватила као залог васкрсења свих умрлих праведника и као обећање да ће се то испунити Спаситељевом силом.

„Марта је одговорила: ‘Знам да ће устати о васкрсењу, у последњи дан.’” – *Жеља векова, 512, 513.*

б. Којим речима је Исус потврдио Марино убеђење? Јован 11:25; 1. Јованова 5:12.

„Желећи још увек да њену веру усмери у добром правцу, Исус је рекао: ‘Ја сам васкрсење и живот.’ У Христу је живот – првобитни, исконски, изворни. ‘Ко има Сина Божијег има живот’ (1. Јованова 5:12). Христово божанство је за верника осигурање вечног живота.” – *Жеља векова, 513.*

с. Које обећање је темељ наше наде која гледа изнад гроба и како је Марино убеђење повезано са Христовим чудом? Јован 5:26; 11:26,27.

„Овде Христос мисли на време свог другог доласка. Тада ће умрли праведници устати као нераспадљиви, а живи праведници ће се узнети на небо не видећи смрт. Чудо које се Христос припремао да учини дижући Лазара из мртвих представљаће васкрсење свих умрлих праведника. Својим речима и својим делима Он је доказивао да је Творац васкрсења. Он који ће и сам ускоро умрети на крсту држао је кључеве смрти као победник гроба и потврдио је своје право и силу да даје вечни живот.” – *Жеља векова, 513.*

а. Опиши поступање и речи болом погођене Марије. Јован 11:28-32.

б. Када је видео Марију и неке од Јевреја како плачу, шта је Исус урадио и зашто? Јован 11:33-35.

„Онда Исус кад је виде где плаче, и где плачу Јудејци који дођоше с њом, згрози се у духу, и сам постаде жалостан.’ Читао је срца окупљених људи. Видео је да су се многи само претварали да су тужни. Знао је да неки из тог скупа, који су сад лицемерно исказивали свој бол, неће дуго чекати да скују план за убиство не само силног чудотворца већ и човека који је имао да устане из мртвих. Христос је могао обелоданити њихову лажну тугу, али је уздржао свој праведни гнев. Речи које је са пуним правом могао изговорити није изговорио због тих драгих душа које су у свом болу клечале крај Његових ногу и које су веровале у Њега.

„Где сте га метнули?’ – упитао је. ‘Рекоше Му: Господе! Хајде да видиш.’ Заједно су пошли до гроба. Био је то тужан приказ. Лазара су много волели, и сестре су очајнички плакале за њим, док су они који су му били наклоњени лили сузе заједно са ојађеним сестрама. Видевши овај приказ људског бола и знајући да ожалашћени пријатељи туже за преминулим док поред њих стоји Спаситељ света, ‘ударише сузе Исусу.’ Мада је био Син Божји, Он је примио на себе људску природу и осећао људску тугу. Његово нежно, милостиво срце увек има саосећање према патницима. Он плаче с онима који плачу и радује се с онима који се радују.” – Жеља векова, 514.

с. Како овај тренутак у Исусовом животу треба да буде пример за нас? Римљанима 12:15.

„Чудесни пример Христове неизрециве нежности којом је освајао осећања других, плачући с плачнима и радујући се са радоснима, треба да остави дубоки утицај на карактер свих оних који Га следе са искреношћу. Љубазним речима и поступцима они ће настојати да поравне пут за ноге уморних и малаксалих.” – Здравље и срећа, 133.

а. Шта је Исус наредио онима који су се налазили око Њега? Јован 11:39 (први део). Како је Марта реаговала и шта јој је Исус рекао? Јован 11:39 (последњи део).

„Кад је Господ на путу да изврши једно дело, сотона утиче на неке да се томе успротиве. Христос је рекао: ‘Узмите камен.’ Припремите колико је то могуће пут за Моје дело. Али се ту испољила Мартина одлучна и славољубива природа. Она није желела да други виде леш који се распада. Људско срце споро схвата Христове речи, а Мартина вера није схватила прави смисао Његовог обећања.

„Христос је укорио Марту, али су Његове речи биле изговорене са највећом благошћу.’ Не рекох ли ти да ако верујеш видећеш славу Божју?’ Зашто сумњате у Моју моћ? Зашто се противите Мојим захтевима? Дао сам вам своју реч. Ако верујете, видећете славу Божју. Оно што је по природи немогуће не може спречити дело Свемогућег. Сумња и неверовање не сачињавају смерност. Безусловно поверење у Христову реч представља истинску кротост, истинско покоравање.

„‘Узмите камен.’ Христос је могао заповедити камену да се уклони и камен би се покорио Његовом гласу. Могао је наредити анђелима који су се налазили уз Њега да они уклоне камен. На Његову реч би невидљиве руке уклониле камен. Али камен су могле уклонити људске руке. Тим је Христос желео да покаже људима да они морају сарађивати са божанством. Божанска сила никад неће учинити што може учинити човек. Бог човека не ослобађа онога што може сам учинити. Он човеку даје снагу, сарађује с њим кад човек искоришћава силе и способности које су му дате.” – *Жеља векова*, 516.

б. Које Христове речи нежно укоравају наше неверовање данас? Јован 11:40.

„Разлог што многи тако мало виде од силе Божје управо је у томе што немају живу веру. Њихова слабост је последица њиховог неверовања... Остају упорни у своме, планирају и снују, али се мало моле и имају мало стварног поуздања у Бога. Они мисле да имају веру, али је та њихова вера у ствари само тренутно узбуђење. Пошто не увиђају ни сопствене потребе нити пак чињеницу колико је Бог вољан да подари онима који у вери затраже, они уопште нису истрајни ни постојани у својим захтевима.” – *Христове очигледне поуке*, 115.

а. Коју молитву је Исус изговорио поред гроба? Јован 11:41,42.

„Заповест је извршена. Камен је уклоњен. Све је било учињено пред очима присутних. Свакоме је била пружена могућност да се увери да није по среди никаква обмана. У пећинском гробу лежало је Лазарево тело, хладно, немо и мртво. Нарицање присутних је престало. Изненађено и пуно ишчекивања, мноштво је стајало око гробнице чекајући да види шта ће се догодити...

„Христос сада поново каже да је Бог Његов Отац и са потпуним поуздањем тврди за себе да је Син Божји.“ – *Жеља векова, 516, 517.*

б. Којим речима је Исус васкрснуо Лазара? Јован 11:43. Шта се догодило одмах након тога? Јован 11:44.

„(Христов) јасан и продоран глас пробио се до ушију покојника. Док је говорио, божанство је као муња обасјало Његову људску природу. На Његовом лицу, обасјаном славом Божјом, народ је видео јемство Његове силе. Свако око је било управљено на улаз пећине. Свако ухо је ослушкивало и најмањи шум. Узнемирено и са највећом пажњом сви су очекивали доказ о Христовом божанству, доказ који ће поткрепити Његова тврђења да је Син Божји, или ће заувек уништити наду у то.

„Наједном се у тихом гробу нешто покренуло и на улазу гробнице појавио се онај који је био мртав... Човек мора радити за човека. Раздрешили су Лазара, и он је стајао пред скупом, не заносећи се испијен болешћу, него као човек у пуној мужевној снази живота. Из његових очију блистао је разум и љубав према Спаситељу. Испуњен безграничном љубављу и поштовањем, он се бацио пред Исусове ноге.“ – *Жеља векова, 517.*

ПИТАЊА ЗА РАЗМИШЉАЊЕ:**Пет, 27. јун**

1. Опиши поверење које су сестре имале у Исуса.
2. Шта је Исус обећао Марти, Марији и свим верницима?
3. Зашто је Исус плакао?
4. На који начин је човек сарађивао са Богом у овом чуду?
5. Опиши Лазарева дела након Христовог позива.

This image shows a single sheet of white paper with horizontal ruling lines. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. There are no margins, text, or other markings on the paper.

БОГОСЛУЖЕЊЕ У ПОРОДИЦИ

Април – 2025.

Дат.	Дан	Јутарња молитва	Вечерња Молитва	За оне који немају сведочанства
1.	Ушорак	Марко 1,21-24.	Жеља век. 173.	Дан. 3,8-13.
2.	Среда	Матфеј 6,5-8.	Жеља век. 174.	Дан. 3,14-18.
3.	Четвртак	Матфеј 6,14-18.	Жеља век. 175.	Дан. 3,19-22.
4.	Петак	Матфеј 6,19-21.	Сунце залази у 19 09	
5.	Субота	Језек. 7,15-19.	Сунце залази у 19 10	
6.	Недеља	Матфеј 6,24-26.	Жеља век. 176.	Дан. 3,23-25.
7.	Понедељак	Матфеј 6,28-34.	Жеља век. 177.	Дан. 3,26-30.
8.	Ушорак	Матфеј 7,1-5.	Жеља век. 179.	Дан. 4,1-5.
9.	Среда	Матфеј 7,7-11.	Жеља век. 181.	Дан. 4,6-9.
10.	Четвртак	Матфеј 7,12-4.	Жеља век. 182.	Дан. 4,10-14.
11.	Петак	Матфеј 7,15-20.	Сунце залази у 19 18	
12.	Субота	Језек. 20,19-20.	Сунце залази у 19 19	
13.	Недеља	Матфеј 7,21-23.	Жеља век. 183.	Дан. 4,15-17.
14.	Понедељак	Матфеј 7,24-27.	Жеља век. 184.	Дан. 4,18-19.
15.	Ушорак	Матфеј 8,5-10.	Жеља век. 185.	Дан. 4,20-24.
16.	Среда	Матфеј 8,11-12.	Жеља век. 186.	Дан. 4,25-28.
17.	Четвртак	Матфеј 8,14-17.	Жеља век. 187.	Дан. 4,29-32.
18.	Петак	Ис. 53,1-5.	Сунце залази у 19 27	
19.	Субота	Марко 2,27-28.	Сунце залази у 19 28	
20.	Недеља	Матфеј 8,19-22.	Жеља век. 188.	Дан. 4,34-37.
21.	Понедељак	Матфеј 8,23-27.	Жеља век. 189.	Дан. 5,1-4.
22.	Ушорак	Матфеј 9,1-6.	Жеља век. 190.	Дан. 5,5-8.
23.	Среда	Матфеј 9,10-13.	Жеља век. 191.	Дан. 5,9-12.
24.	Четвртак	Матфеј 9,18-22.	Жеља век. 192.	Дан. 5,13-14.
25.	Петак	Матфеј 9,23-26.	Сунце залази у 19 35	
26.	Субота	Матфеј 24,20-21.	Сунце залази у 19 36	
27.	Недеља	Матфеј 9,27-31.	Жеља век. 193.	Дан. 5,18-21.
28.	Понедељак	Матфеј 9,35-38.	Жеља век. 195.	Дан. 5,22-24.
29.	Ушорак	Матфеј 10,5-8.	Жеља век. 196.	Дан. 5,25-31.
30.	Среда	Дјела 13,44-46.	Жеља век. 197.	Ошкр. 17,9-14.

Мај – 2025.

Дат.	Дан	Јутарња молитва	Вечерња Молитва	За оне који немају сведочанства
------	-----	-----------------	--------------------	------------------------------------

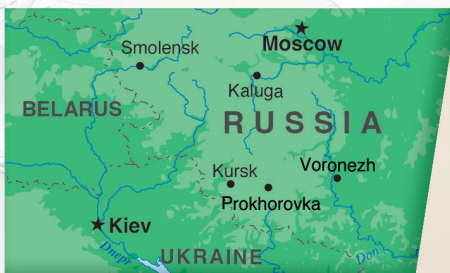
1.	Четвртак	Матфеј 10,16-20.	Жеља век. 198.	Дан. 6,5-8.
2.	Петак	Матфеј 10,21-23.	Сунце залази у 19 44	
3.	Субота	Лука 6,1-3.	Сунце залази у 19 45	
4.	Недеља	Матфеј 10,24-26.	Жеља век. 199.	Дан. 6,10-12.
5.	Понедељак	Матфеј 10,28-33.	Жеља век. 200.	Дан. 6,13-16.
6.	Уторак	Матфеј 10,34-39.	Жеља век. 201.	Дан. 6,17-20.
7.	Среда	Матфеј 10,40-42.	Жеља век. 202.	Дан. 6,21-23.
8.	Четвртак	Матфеј 11,16-19.	Жеља век. 203.	Дан. 6,24-28.
9.	Петак	Матфеј 11,20-24.	Сунце залази у 19 52	
10.	Субота	Марко 3,1-4.	Сунце залази у 19 54	
11.	Недеља	Матфеј 11,25-30	Жеља век. 204.	Дан. 7,1-5.
12.	Понедељак	Матфеј 12,1-4.	Жеља век. 205.	Дан. 7,6-8.
13.	Уторак	III Мојс. 24,5-9.	Жеља век. 206.	Дан. 7,9.10.
14.	Среда	I Сам. 21,6.7.	Жеља век. 207.	Дан. 7,13.14.
15.	Четвртак	Јован 12,24-28.	Жеља век. 208.	Дан. 7,23-25.
16.	Петак	Мат. 12,9-13.	Сунце залази у 20 00	
17.	Субота	Мат. 12,5-8.	Сунце залази у 20 02	
18.	Недеља	Мат. 12,15-21.	Жеља век. 209.	Дан. 7,26-28.
19.	Понедељак	Мат. 12,29-32.	Жеља век. 210.	Дан. 8,9-14.
20.	Уторак	Мат. 12,34-37.	Жеља век. 211.	Дан. 8,15-17.
21.	Среда	Мат. 12,38-41.	Жеља век. 212.	Дан. 9,1-3.
22.	Четвртак	Мат. 12,43-45.	Жеља век. 213.	Дан. 9,4-7.
23.	Петак	Јован 12,20-23.	Сунце залази у 20 08	
24.	Субота	II Днев. 36,21.	Сунце залази у 20 09	
25.	Недеља	Мат. 12,46-49.	Жеља век. 214.	Дан. 9,8-12.
26.	Понедељак	Мат. 13,1-7.	Жеља век. 215.	Дан. 9,13-16.
27.	Уторак	Мат. 13,8-12.	Жеља век. 216.	Дан. 9,17-19.
28.	Среда	Мат. 13,13-16.	Жеља век. 217.	Дан. 9,20-23.
29.	Четвртак	Мат. 13,17-23.	Жеља век. 218.	Дан. 9,24-27.
30.	Петак	Мат. 13,24-26.	Сунце залази у 20 15	
31.	Субота	Пс .59,16.17.	Сунце залази у 20 16	

Јун – 2025.

Дат.	Дан	Јутарња молитва	Вечерња Молитва	За оне који немају сведочајства
------	-----	-----------------	-----------------	---------------------------------

1.	Недеља	Мат. 13,27-30.	Жеља век. 219.	Дан. 10,8-13.
2.	Понедељак	Мат. 13,36-39.	Жеља век. 220.	Дан. 12,1-4.
3.	Уторак	Мат. 13,44-50.	Жеља век. 221.	Дан. 12,5-7.
4.	Среда	Мат. 15,1-6.	Жеља век. 223.	Дан. 12,8-10.
5.	Четвртак	Мат. 15,7-9.	Жеља век. 224	Осија 1,10.11.
6.	Петак	Мат. 15,12-14.	Сунце залази у 20 20	
7.	Субота	Јован 5,5-11.	Сунце залази у 20 21	
8.	Недеља	Мат. 15,22-28.	Жеља век. 225.	Осија 2,19-23.
9.	Понедељак	Мат. 15,29-31.	Жеља век. 226.	Осија 3,4.5.
10.	Уторак	Мат. 16,1-3.	Жеља век. 227.	Осија 4,1-3.
11.	Среда	Мат. 16,13-17.	Жеља век. 229.	Осија 4,6.7.
12.	Четвртак	Мат. 16,18-20.	Жеља век. 230.	Осија 4,16.17.
13.	Петак	Мат. 16,24-26.	Сунце залази у 20 25	
14.	Субота	Јован 5,15-18.	Сунце залази у 20 25	
15.	Недеља	Мат. 17,1-4.	Жеља век. 231.	Осија 6,1-3.
16.	Понедељак	Мат. 17,5-9.	Жеља век. 232.	Осија 6,6.7.
17.	Уторак	Мат. 17,19-21.	Жеља век. 233.	Осија 8,12.13.
18.	Среда	Мат. 18,1-4.	Жеља век. 234.	Осија 10,1.2.
19.	Четвртак	Мат. 18,10.11.	Жеља век. 235.	Осија 10,12.13.
20.	Петак	Мат. 18,12-14.	Сунце залази у 20 27	
21.	Субота	Дјела 13,14.15.	Сунце залази у 20 27	
22.	Недеља	Мат. 18,15-18.	Жеља век. 236.	Осија 12,3-5.
23.	Понедељак	Мат. 18,19-22.	Жеља век. 237.	Осија 12,6.7.
24.	Уторак	Мат. 18,23-27.	Жеља век. 238.	Осија 12,11.14.
25.	Среда	Мат. 18,28-33.	Жеља век. 239.	Осија 13,9.14.
26.	Четвртак	Мат. 19,16-23.	Жеља век. 240.	Осија 14,4-7.
27.	Петак	Мат. 19,27-30.	Сунце залази у 20 28	
28.	Субота	Дјела 13,26-28.	Сунце залази у 20 28	
29.	Недеља	Мат. 20,1-7.	Жеља век. 241.	Осија 14,9.
30.	Понедељак	Марко 8,36-38.	Жеља век. 242.	Приче 6,16-19.

Дарови прве суботе



Субота, 5. април

Обнова цркве у Прохоровки, Русија

Учествујте и ви у делу које се шири и напредује у највећој земљи на свету! (види стр. 4).



Субота, 3. мај

Светске мисије

Има толико нових места која тек треба отворити, стога подржимо завршетак овог божанског задатка! (види стр. 25).



Субота, 7. јун

Две цркве у Тамил Наду, Индија

Јужној Индији је преко потребно Јеванђеље; сада је наша прилика да им помогнемо (види стр. 51).